

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ - TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

Kontraktace dle nového občanského zákoníku

Contracting according to the New Civil Code

Student: Bc. Eva Pravňanská

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Damian Czudek, Ph.D.

Ostrava 2015

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Eva Pravňanská**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **6208T011 Ekonomika a právo v podnikání**
Téma: **Kontraktace dle nového občanského zákoníku**
Contracting according to the New Civil Code

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Pojem a právní úprava kontraktace
3. Kontraktační proces
4. Zhodnocení změn a doporučení pro kontraktační praxi
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratek

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Nový občanský zákoník – Srovnání dosavadní a nové občanskoprávní úpravy včetně předpisů souvisejících*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. 829 s. ISBN 978-80-7380-413-8.

DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8.

SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 792 s. ISBN 978-80-7400-423-0.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Damian Czudek, Ph.D.**

Datum zadání: 21.11.2014

Datum odevzdání: 25.04.2015

JUDr. Bohuslav Halfar
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem veškerou použitou literaturu a další prameny.

V Ostravě, dne.....*25.4.2015*.....

.....*Pravňanská*.....

Bc. Eva Pravňanská

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Pojem a právní úprava kontraktace	7
2.1	Historie právní úpravy	8
2.2	Současná právní úprava	11
3	Kontraktační proces.....	13
3.1	Návrh na uzavření smlouvy (oferta)	13
3.1.1	Podmínky platnosti nabídky	13
3.1.2	Právní účinky nabídky	15
3.1.3	Odvolání, zrušení a zánik nabídky	16
3.2	Lhůta k přijetí nabídky	17
3.3	Letter of intent	18
3.4	Předsmluvní odpovědnost.....	20
3.4.1	Předsmluvní odpovědnost před novým občanským zákoníkem	20
3.4.2	Předsmluvní odpovědnost podle nového občanského zákoníku	22
3.4.3	Důsledky porušení ustanovení o předsmluvní odpovědnosti	24
3.4.4	Předsmluvní odpovědnost v německém právu	25
3.5	Přijetí – akceptace nabídky	30
3.6	Zvláštní způsoby kontraktačního procesu	32
3.6.1	Specifika kontraktačního procesu u veřejných zakázek.....	34
3.6.2	Specifika elektronické kontraktace	38
4	Zhodnocení změn a doporučení pro kontraktační praxi	40
4.1	Souhrn některých změn	40
4.1.1	Potvrzovací dopis	40
4.1.2	Reklama, katalog a vystavení	41
4.2	Předsmluvní odpovědnost a nový občanský zákoník	44
4.3	Čeho se vyvarovat při uzavírání smluv podle nového občanského zákoníku	46

4.4	Donucení k podpisu smlouvy a nový občanský zákoník.....	47
5	Závěr.....	49
	Seznam použité literatury a pramenů	51
	Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	

1 Úvod

Tématem této diplomové práce je „Kontraktace dle nového občanského zákoníku“. Kontraktace, jinak řečeno proces uzavírání smluv je součástí našeho každodenního života. V některých případech si ani neuvědomujeme, že uzavíráme smlouvu. Například koupě zboží v obchodě také představuje uzavření smlouvy.

Uzavírání smluv podléhá určitému režimu. Tento režim se nazývá kontraktační proces. Tento proces se zjednodušeně řečeno skládá z oferty – návrh na uzavření smlouvy a akceptace – přijetí návrhu smlouvy.

Cílem této diplomové práce je zmapovat problematiku uzavírání smluv podle nového občanského zákoníku a v průběhu celé práce upozorňovat na novinky, změny a odlišnosti oproti staré právní úpravě.

Metody využívané v této diplomové práci jsou hlavně analýza, pomocí které bude vytvořen teoretický základ a syntéza, která je nedílnou součástí analýzy. Pomocí syntézy budou sledovány vzájemné souvislosti mezi jednotlivými složkami dané problematiky a jednotlivé části budou propojeny v jeden celek.

V první části této diplomové práce bude vysvětlen pojem kontraktace a následně popsána historie právní úpravy kontraktace a současná právní úprava. V dalších kapitolách, které budou součástí teoretické části, budou podrobně rozebrány jednotlivé části kontraktačního procesu. Kromě jednotlivých částí kontraktačního procesu bude do této kapitoly také zařazena problematika tzv. Letter of intent. Zvláštní pozornost bude věnována problematice předsmluvní odpovědnosti a zvláštním způsobům kontraktačního procesu. Konkrétně se bude jednat o specifika kontraktačního procesu u veřejných zakázek a specifika elektronické kontraktace. Pro možnost porovnání právní úpravy institutu předsmluvní odpovědnosti se zahraničím bude charakterizována právní úprava předsmluvní odpovědnosti v Německu.

Druhá část bude věnována zhodnocení změn, které nastaly v oblasti kontrakce se zavedením nového občanského zákoníku. Nejprve budou shrnuty některé nejdůležitější změny a u každé problematiky bude upozorněno na možné problémy, které se mohou vyskytnout a budou uvedena doporučení pro kontraktační praxi.

Zhodnocení změn v problematice předsmluvní odpovědnosti bude věnována samostatná kapitola, protože v této oblasti přináší nový občanský zákoník velké změny.

Závěrem budou vybrány některé zajímavé náměty související s kontrakčním procesem, které přináší nový občanský zákoník.

2 Pojem a právní úprava kontraktace

Pod pojmem kontraktace rozumíme proces uzavírání smluv. V podstatě se jedná o postup a posloupnost určitých kroků, které vedou k uzavření smlouvy. Na kontraktační proces můžeme nahlížet z různých úhlů pohledu. Například z pohledu psychologického by pro nás mohla být zajímavá taktika účastníků při hledání smluvních stran a jejich další jednání. Z pohledu ekonomického jsou důležité například náklady potřebné k uzavření smlouvy. Z právního pohledu jsou nejčastěji zkoumány veškeré náležitosti, které jsou pro vznik smlouvy vyžadovány zákonem, ale může se jednat také o posouzení toho, proč smluvní strany uzavřely velmi riskantní smlouvu.¹

Podle toho, jak na kontraktační proces nahlížíme, nás bude zajímat určitý časový úsek tohoto procesu.

V této diplomové práci bude na kontraktační proces nahlíženo z právního pohledu.

Důležité je si uvědomit, kdy kontraktační proces vůbec začíná. Z právního hlediska není okamžikem vzniku samotná potřeba, ale až určitý viditelný projev vůle jedné strany vůči potenciálním smluvním partnerům.

Vše tedy začíná návrhem smlouvy, který se jinak označuje také jako „oferta“². Tento návrh smlouvy je projevem vůle navrhovatele neboli „oferenta“. Návrh je předán nebo zaslán „oblátovi“³. Pokud oblát přijme návrh smlouvy, je příjemcem neboli „akceptant“⁴.

Kromě toho, kdy kontraktační proces začíná, nás také bude zajímat, kdy končí. Zde se setkáváme s otázkou, jestli musí kontraktační proces končit vždy uzavřením smlouvy, nebo je podmínkou, aby byl tento proces zakončen vždy uzavřením platné smlouvy. Na toto téma existuje více názorů. Pojetí kontraktačního procesu ve smyslu, který by vedl ke vzniku platné smlouvy, by bylo příliš široké. Nejčastěji se tedy přistupuje k variantě v užším rozsahu.⁵

---

¹ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 5

² Z latinského offero, což znamená nést vstříc, nabízet, podávat.

³ Z latinského oblatus, což znamená nabídnutý nebo určený.

⁴ Z latinského acceptio, což znamená přijímání, přijetí.

⁵ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 6

Otázkám platnosti smlouvy se však nelze zcela vyhnout a při analýze kontraktačního procesu je vhodné jim jistou pozornost věnovat.

2.1 Historie právní úpravy

Kontraktační proces je neoddělitelnou součástí smlouvy a naopak. Vznik kontraktačního procesu je tedy spojen se vznikem smlouvy. V době, kdy začaly vznikat první smlouvy, se začalo řešit, jak budou tyto smlouvy uzavírány. První smlouvy se začaly objevovat v době, kdy začaly vznikat první závazky, tedy v 5. století před naším letopočtem. První závazky vznikaly z deliktu. Následně se začaly objevovat také závazky dobrovolné. Tehdy ještě nevznikaly tyto závazky na základě uzavření smlouvy, ale často se tak dělo nějakou přísahou. Přísaze obvykle předcházela dohoda stran.⁶

K významnému rozvoji teorií o smlouvách a postupu při jejich uzavírání došlo v rámci římského práva. Jednalo se ovšem o velmi dlouhý, dokonce několik století trvající vývoj.

Nejstarší smlouvu představovalo nexum. Jednalo se o právo věřitele fyzicky zadržet dlužníka v případě, že byl v prodlení. Společným znakem těchto typů smluv byla zvláštní forma jejich manifestace. Ke vzniku smlouvy nestačila pouhá dohoda smluvních stran, ale byly kladeny složité formální požadavky. Jako například přítomnost pěti svědků. Postupem času s rozvojem obchodu se začalo upouštět od zbytečných a složitých formálních požadavků a začaly se používat konsensuální smlouvy⁷.

Pro ústní závazky existovala určitá pravidla, která musela být dodržena. Tato pravidla se trochu podobala současné úpravě, známé z moderní doby. Prvopočátky písemného závazku byly ve formě zápisu dlužníka například do účetní knihy. Později pak písemným prohlášením dlužníka.⁸

Postupem času byl rozpracován koncept uzavírání smluv. Tento koncept je charakteristický tím, že považuje za základní konstitutivní element považován konsens, nikoli jednostranný slib. Konsens musel být skutečně zavazující, vzájemný, pravý a perfektní.

---

⁶ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 29

⁷ Základem každé smlouvy je dnes konsens, což je shoda vůle dvou nebo více stran. Z tohoto pohledu jsou všechny smlouvy považovány za konsensuální.

⁸ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 30-31

Současná podoba procesu uzavírání smluv je výsledkem učení Kanta a Pothiera v 18. století. Pothier rozlišuje pactum, což je dohoda vyžadující souhlas obou smluvních stran a pollicitatio, což představuje pouze jednostranný slib. Další jeho myšlenkou bylo, že smlouvy nepředstavují pouze stanovené smluvní typy, ale je potřeba nějakého obecnějšího vymezení smlouvy, což také učinil. Podle Pothiera smlouva představuje shodnou vůli dvou smluvních stran, z nich jedna slibuje něco straně druhé, která tento slib akceptuje. Kdežto pollicitatio je slib, který ještě nebyl přijat. Pouze pollicitatiem ještě nevzniká závazek. Pollicitatio je tedy v současném názvosloví návrh smlouvy.

Co se týče českých zemí, ve kterých až do 11. století převládal zemědělský charakter, mělo závazkové právo poněkud primitivní podobu a převažovaly zde transakce z ruky do ruky. Zdrojem závazkového práva bylo římské právo. V tomto období ještě neexistovala žádná úprava kontraktačního procesu. Proces kontraktace byl dán typem uzavírané smlouvy. Na každý typ smlouvy existovaly různé formální požadavky. Obdobně jako tomu bylo v římském právu, také zde měly velký význam formální požadavky na jednotlivé typy smluv.⁹

Například v případě smlouvy o převodu nemovitosti, bylo vyžadováno alespoň symbolické předání nemovitosti za přítomnosti svědků. Pod pojmem symbolické předání bylo myšleno například předání trsu trávy novému majiteli. Původní majitel nemovitosti se vzdal svého vlastnického práva na danou nemovitost hodem kamene za hlavu anebo uhašením ohně v domě. Rovněž požadavky na svědectví převodu nemovitosti byly velmi zvláštní. Svědci měli být malí chlapci, kteří se nejprve bili a poté byli obdarováni, aby si dobře pamatovali, kdy k převodu došlo a mohli o tom podat svědectví u soudu. V průběhu 14. století se postupně začalo upouštět od reálného pojetí smlouvy a od formálních požadavků. Smlouvy se začaly zapisovat do zemských desek nebo městských knih.¹⁰

V roce 1812 nabyl účinnosti všeobecný občanský zákoník. Tento zákoník ještě neobsahoval samostatnou úpravu kontraktačního procesu. Všeobecný občanský zákoník obsahoval pouze základní pravidla uzavření smlouvy. Úprava kontraktačního procesu do něj byla zakomponována až v roce 1916, do rubriky sjednávání smlouvy.¹¹

---

⁹ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 34

¹⁰ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 35

¹¹ KADLECOVÁ, Marta et. al. *Vývoj českého soukromého práva*. 1. vyd. Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2004. 213 s. ISBN 80-86432-83-1.

Kromě úpravy kontraktačního procesu ve všeobecném občanském zákoníku existovala ještě jedna úprava, a to ve všeobecném obchodním zákoníku. Pro proces uzavření smlouvy podle všeobecného občanského zákoníku platila obdobná pravidla, jako v současnosti. Návrh smlouvy mohla podat kterákoli ze smluvních stran. Návrh smlouvy musel obsahovat veškeré podstatné náležitosti a to z toho důvodu, aby mohla být smlouva uzavřena pouhým přijetím návrhu druhou stranou. V případě, že měla druhá smluvní strana nějaké připomínky k původnímu návrhu a přijala tento návrh se svými dodatky, pak se jednalo o návrh nový. Důležitou podmínkou bylo také to, že osoba, která podala návrh smlouvy tak musela učinit s úmyslem být smluvně vázán. Adresát nabídky musel být přesně určen, jako konkrétní osoba.¹²

Pro případ smrti navrhovatele platilo ustanovení § 826 všeobecného občanského zákoníku, a sice že dosud nepřijatý návrh nepřecházel na dědice. Nedostatkem bylo to, že pro případ ztráty způsobilosti k právním úkonům podobné ustanovení nebylo. Tento nedostatek byl vyřešen novelou zákona v roce 1916. Tato novela však pozměnila základní princip. Pokud jedna ze smluvních stran ve lhůtě pro přijetí zemřela, nebo pozbyla způsobilosti k právním úkonům, návrh smlouvy nezanikl.¹³

Často docházelo k situaci, že některá ustanovení byla přenesena z obchodněprávní úpravy do občanskoprávní úpravy.

V roce 1950 byl všeobecný občanský zákoník nahrazen středním občanským zákoníkem. Střední občanský zákoník obsahoval úpravu jak obchodněprávního uzavírání smluv, tak i občanskoprávního uzavírání smluv. Úprava kontraktačního procesu vycházela z předchozí úpravy a nepřinesla žádné podstatné změny.¹⁴

Významným rokem byl rok 1964, kdy byl přijat zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Základní úprava kontraktačního procesu se hodně podobala úpravě ze středního občanského zákoníku. Nově zde bylo upraveno uzavírání určité skupiny smluv, kde platilo, že i když dojde ke konsensu smluvních stran o celém obsahu smlouvy, je ke vzniku smlouvy ještě zapotřebí rozhodnutí příslušného orgánu. Pokud by došlo k zápornému rozhodnutí

---

¹² MAREK, Karel. K uzavírání smluv. *Právní fórum*. 2012, č. 4, s. 138-143. ISSN 1214-7966.

¹³ HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1, str. 37-42

¹⁴ KADLECOVÁ, Marta et. al. *Vývoj českého soukromého práva*. 1. vyd. Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2004. 213 s. ISBN 80-86432-83-1.

příslušného orgánu, nemohla by být smlouvy uzavřena. Toto pojetí vyvolalo celou řadu nejasností. Především ohledně vázanosti smluvních stran svými projevy. Nejasnosti tohoto pojetí uzavírání smluv, byly částečně odstraněny novelou občanského zákoníku zákonem č. 131/1982 Sb. Nově platilo, že rozhodnutí příslušného orgánu je odkládací podmínkou.

Pro proces uzavírání smluv byla zásadní novelizace občanského zákoníku zákonem č. 509/1991 Sb. Do občanského zákoníku byla přidána nová ustanovení, která byla inspirována Vídeňskou úmluvou o smlouvách o mezinárodní koupi zboží.

Kontraktační proces byl kromě občanského zákoníku upraven také v hospodářském zákoníku. Hospodářský zákoník obsahoval obecnou úpravu procesu uzavírání smluv a také zvláštní úpravu pro jednotlivé typy smluv.

Hospodářský zákoník byl následně nahrazen zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem, který se stal účinným 1.1.1992.¹⁵

2.2 Současná právní úprava

Kontraktační proces je v současné době upraven především zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Pro účely této práce a pro lepší přehlednost bude dále zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, označován jako Nový občanský zákoník. Obecná pravidla pro smluvní proces jsou dána v § 1725 a násl., a především také v ustanovení § 1731. Zvláštní způsoby uzavření smlouvy jsou upraveny v ustanovení § 1770 a násl.¹⁶ Úpravu kontraktačního procesu můžeme najít také v některých dalších právních předpisech. Například úprava ve Vídeňské úmluvě o mezinárodní koupi zboží.

Ještě do nedávné doby jsme mohli najít zvláštní úpravu kontraktačního procesu v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Ten byl ovšem zrušen a od 1.1.2014 nahrazen NOZ a zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

Zrušením obchodního zákoníku nastala v právní úpravě kontraktačního procesu velká změna. Tato změna je dána odstraněním dvoukolejnosti právní úpravy. NOZ se použije jak v případě uzavírání smluv u podnikatelů, tak i pro nepodnikatele.

---

¹⁵ MAREK, Karel. K uzavírání smluv. *Právní fórum*. 2012, č. 4, s. 138-143. ISSN 1214-7966.

¹⁶ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 171

Některé specifické otázky kontraktačního procesu, jako je například uzavírání smluv při zadávání veřejných zakázek, můžeme najít v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.

Další právní předpisy upravují vznik dohody, jako například předpis č. 526/1990 Sb., o cenách. Tento předpis popisuje způsob, jakým se uzavírají dohody o ceně. V ustanovení §2 odst. 2 se uvádí: „*Dohoda o ceně je dohoda o výši ceny, nebo o způsobu, jakým bude cena vytvořena za podmínky, že tento způsob cenu dostatečně určuje. Dohoda o ceně vznikne také tím, že kupující zaplatí bezprostředně před převzetím nebo po převzetí zboží cenu ve výši požadované prodávajícím.*“¹⁷ Toto ustanovení připouští možnost vzniku dohody konkludentně.

Kontraktační proces je také upraven v některých podzákonných předpisech. Například vyhláškou č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu, vyhláška č. 17/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu, nařízení vlády č. 1/2000 Sb., o přepravním řádu pro veřejnou drážní nákladní dopravu a další.

---

¹⁷ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

3 Kontraktační proces

Kontraktační proces, jinak také nazýván smluvní proces nebo proces uzavírání smlouvy, je proces, který začíná vznikem návrhu na uzavření smlouvy, pokračuje jeho přijetím a končí doručením přijetí tomu, kdo tento návrh učinil.

V širším pojetí je pod pojmem kontraktační proces myšleno veškeré dění mezi právními subjekty, včetně toho, co smluvnímu procesu předchází. Tedy vyjednávání a příprava budoucích kroků smluvních stran.

Ne vždy probíhá kontraktační proces, jak bychom to předpokládali na základě zákonných ustanovení. Budoucí smluvní strany se k sobě chovají často konkludentně¹⁸. Jindy spolu smluvní strany vedou dlouhé a rozsáhlé vyjednávání o smluvních podmínkách a výsledky těchto jednání jsou zakomponovány do výsledné podoby smlouvy. V tomto případě pak nelze ani rozlišit, kdo je vlastně oferent a kdo akceptant.¹⁹

3.1 Návrh na uzavření smlouvy (oferta)

Návrh na uzavření smlouvy (oferta) je upraven v ustanovení §1731 nového občanského zákoníku. V novém občanském zákoníku dochází ke změně terminologie a používá se místo pojmu návrh smlouvy pojem nabídka. Termín nabídka vychází z překladu slova oferta. Uvádí se v něm, že z návrhu na uzavření smlouvy musí být zřejmé, že ten, kdo jej činí, má úmysl uzavřít určitou smlouvu s osobou, vůči níž nabídku činí.²⁰

3.1.1 Podmínky platnosti nabídky

Aby byla nabídka platná, musí splňovat určité podmínky. První z podmínek je, jak už je uvedeno výše, že z projevu vůle oferenta musí být zřejmý úmysl být vázán v případě, že nabídka bude přijata. Druhou podmínkou je, aby byla nabídka adresována určité osobě či

---

¹⁸ Konkludentní právní úkon je nevýslovně učiněný právní úkon. Např. roztrhání listiny namísto jejího podpisu.

¹⁹ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 171

²⁰ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 380

osobám.²¹ Druhá podmínka představuje zásadní změnu oproti předchozí právní úpravě. Podle předchozího občanského zákoníku totiž musela být nabídka činěna konkrétní osobě.²²

Podle ustanovení § 1732 nového občanského zákoníku musí dále oferta obsahovat veškeré podstatné náležitosti smlouvy, které se týká, aby mohla být smlouva uzavřena jednoduchým a nepodmíněným přijetím oferty.

V souvislosti s podnikatelskou činností je za návrh na uzavření smlouvy považován také projev vůle podnikatele, který není adresován určité osobě nebo osobám, ale který je určen veřejnosti. Může tak být učiněno prostřednictvím reklamy, nabídkou v katalogu nebo vystavením zboží s výhradou vyčerpání zásob nebo ztráty schopnosti podnikatele plnit.

Jestliže projev vůle obsahuje slib plnění za určitý výkon nebo za určitý výsledek, jde o veřejný příslib. Veřejným příslibem se rozumí příslib odměny nějaké osobě, která není blíže určena, za nějaký výkon, který tato osoba učinila. Príslib se stává zavazujícím v případě, že byl veřejně vyhlášen.²³

V případě, že oferta neobsahuje podstatné náležitosti smlouvy, nebo pokud z ní neplyne úmysl oferenta být smlouvou, v případě jejího přijetí, vázán, nejedná se o ofertu ve smyslu zákona. V takovém případě se jedná o pouhou výzvu k podání nabídky, případně nabídek. Stejně tomu je v případě, kdy je projev vůle představován například reklamou a oferent není podnikatelem. Opět se jedná pouze o výzvu k podání nabídky a ne o nabídku samotnou. Výjimkou by mohla být situace, kdy z takového projevu vůle plyne jasně a zřetelně něco jiného.²⁴

---

²¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 1732 odst. 1 a § 1733

²² BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Nový občanský zákoník – Srovnání dosavadní a nové občanskoprávní úpravy včetně předpisů souvisejících*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. 829 s. ISBN 978-80-7380-413-8, str. 162

²³ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 649

²⁴ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 172

3.1.2 Právní účinky nabídky

Vzhledem k tomu, že oferta je adresovaná určité osobě či osobám (oblátovi), tedy jedná se o adresované právní jednání a je „hotové“ až v okamžiku, kdy dojde do dispoziční sféry svého adresáta. Z toho vyplývá, že pouhý projev vůle, byť obsahuje všechny výše uvedené náležitosti, se stává ofertou až ve chvíli doručení oblátovi. Do té doby nemá právní následky, které by jako oferta měl. U kontraktačního procesu je tedy uplatňována tzv. teorie dojití. Tato teorie uplatňuje výše popsaný princip, a sice že projev vůle je ofertou až v okamžiku „dojití“. U jiných právních řádů se uplatňuje teorie učinění neboli teorie odeslání. U této teorie je projev vůle ofertou již ve chvíli, kdy byl oferentem učiněn.²⁵

Při transportu oferty, stejně tak jako v případě jakéhokoli jiného právního jednání v písemné podobě, při využití provozovatele poštovních služeb, se má za to, že oferta došla adresátovi třetí pracovní den po odeslání. Pokud však byl návrh na uzavření smlouvy odeslán na adresu v jiném státu, pak se má za to, že adresátovi došla patnáctý den po odeslání. Vyplývá tak z ustanovení § 573 nového občanského zákoníku.²⁶

Dále podle ustanovení § 571 nového občanského zákoníku se posoudí jako omyl, pokud dojde oferta změněná vlivem těch prostředků, které oferent použil, anebo vlivem jiných okolností, které nastaly v průběhu přepravy.

Ofertu je možné sdělit ústně nebo písemně. To, jaký způsob sdělení oferty si zvolíme, závisí na tom, jaký typ smlouvy chceme následně uzavřít a jaká forma je pro tento typ smlouvy vyžadována zákonem. Pokud není zákonem stanovena písemná forma a ani to nevyžadují samotní účastníci, pak je možné sdělit ofertu ústně.

Bude-li nabídka učiněna písemnou formu vůči přítomné osobě, bude nutná bezodkladná akceptace této nabídky. Tedy stejně, jako je tomu v případě ústní nabídky.²⁷

---

²⁵ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 172

²⁶ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

²⁷ KUTNAR, Stanislav. Smlouvy z pohledu nového občanského zákoníku – základní přehled. *epravo*. [online]. 2013 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/smlouvy-z-pohledu-noveho-obcanskeho-zakoniku-zakladni-prehled-93107.html>

3.1.3 Odvolání, zrušení a zánik nabídky

Ofertu je zásadně možné odvolat. Není to možné pouze ve výjimečných případech. Podle ustanovení § 1736 nového občanského zákoníku je nabídka neodvolatelná, jestli to v ní je výslovně vyjádřeno, nebo pokud se na tom smluvní strany dohodnou anebo plyne-li z jednání stran o uzavření smlouvy, z jejich předchozího obchodního styku, anebo ze zvyklostí.

Podanou nabídku je možné zrušit. Je nutné odlišovat zrušení nabídky a odvolání nabídky, nejedná se stejný úkon. Zrušením nabídky je myšlen projev vůle oferenta, kterým bere zpět svůj původní projev vůle, který se ještě nestal nabídkou. Tedy ještě nedošel do dispoziční sféry svého adresáta. Ve skutečnosti se tedy nejedná o zrušení nabídky, jelikož se ještě nabídkou nestala. Nicméně se tento projev vůle jako zrušení nabídky označuje.

Naproti tomu u odvolání nabídky se projev vůle oferenta již stal nabídkou. Nabídku nelze odvolat, i v případě, že je odvolatelná, ve lhůtě pro její přijetí. Výjimka nastává v situaci, kdy je možnost odvolání nabídky ve lhůtě pro její přijetí v této nabídce vyhrazena. Je-li nabídka odvolatelná, pak je možné ji odvolat, ale pouze pokud odvolání dojde druhé straně dříve, než bylo odesláno její přijetí. Pokud je v nabídce vyjádřena neodvolatelnost, nelze ji odvolat.

Smrtí některé ze stran, nebo v případě, že některá ze stran pozbude právní schopnosti jednat, nabídka nezaniká. Tyto okolnosti nemají vliv na smluvní proces. Veškeré právní kroky, které již byly do té doby učiněny, přechází na právní nástupce.

V určitých případech, které jsou uvedeny v ustanovení § 1739 nového občanského zákoníku, nabídka zanikne. Prvním důvodem pro zánik nabídky je její odmítnutí. Druhým důvodem je smrt jedné ze stran, nebo ztráta svéprávnosti uzavřít smlouvu, pokud je to zřejmé z nabídky samé, nebo z povahy a účelu navrhované smlouvy.²⁸

Adresát oferty nemá žádnou povinnost se k ofertě jakkoli vyjadřovat. Výjimku může stanovit zákon, nebo dřívější jednání mezi oběma účastníky, případně dřívější slib adresáta oferty.

---

²⁸ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 173-174

3.2 Lhůta k přijetí nabídky

Lhůta pro přijetí nabídky je označována jako akceptační lhůta.

Lhůta pro přijetí oferty se obvykle uvádí v ofertě. Tuto lhůtu určuje oferent. Lhůtu může oferent určit různými způsoby, například určením konkrétního data, vymezením počtu dní, či týdnů nebo jiného časového úseku, nebo určením nějaké události, která nastane v budoucnosti. V případě, že tak oferent neučiní je zákonem tato lhůta stanovena. Pro nabídku, která byla učiněna ústně, platí, že musí být přijata bezodkladně. Termínem bezodkladně je myšleno bez nepřiměřeného nebo neodůvodněného odkladu. Výjimkou je, že z jejího obsahu nebo okolností, za nichž se stala, plyne něco jiného. Tato lhůta platí také pro nabídku, která byla přítomné osobě předložena v písemné podobě.

Nabídka, která byla učiněna v písemné podobě vůči nepřítomné osobě, musí být přijata nejpozději v době, která je přiměřená povaze navrhované smlouvy a rychlosti prostředků, které oferent použil k zaslání nabídky. Povahou navrhované smlouvy se rozumí to, jak je komplikovaná, jak rozsáhlého předmětu se týká a jaká je míra její finanční náročnosti. Z logiky věci vyplývá, že čím je nabídka komplikovanější, čím je předmět, kterého se týká rozsáhlejší a čím je finančně náročnější, tím je tato přiměřená doba pro její přijetí delší.²⁹

Pokud připadne poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Akceptační lhůta pro přijetí nabídky běží od doby, kdy se projev vůle oferenta, který obsahuje návrh smlouvy, stal nabídkou. To znamená od doby, kdy oferta došla do dispoziční sféry adresáta. Neexistují žádné výjimky. Zde se můžeme setkat s rozdílem oproti staré právní úpravě. Především občanský zákoník rozlišoval počátek běhu akceptační lhůty podle použitého způsobu pro transport oferty. Akceptační lhůta určená návrhatelem v telegramu počínala běžet okamžikem, kdy byl telegram podán k odeslání. Lhůta určená v dopisu počínala běžet od data, které bylo v tomto dopisu uvedeno. Pokud v dopisu datum uvedeno nebylo, pak se počítala lhůta pro přijetí od data uvedeného na obálce dopisu. Pokud byl návrh podán

---

²⁹ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8, str. 174

telefonicky, dálnopisem nebo jiným prostředkem umožňujícím okamžité sdělení, začíná běžet akceptační lhůta od okamžiku, kdy návrh dojde osobě, které je určen.³⁰

3.3 Letter of intent

Pro každého podnikatele je velmi riskantní zahájení kontraktačního procesu s jiným subjektem, o kterém nemá bližší informace. Nelze se spoléhat pouze na to, jak daný subjekt navenek působí. Zvláště pak v situacích, kdy by mělo dojít k finančně náročnému obchodu, jako je například fúze nebo prodej velkého podniku. V těchto případech jsou totiž náklady potřebné na kontraktační proces velmi vysoké. Mohlo by se stát, že jedna ze smluvních stran by vůbec neměla v úmyslu dotáhnout kontraktační proces do konce. Jejím úmyslem by mohlo být například pouze oslabit svého smluvního partnera. Z tohoto důvodu je vhodné, aby smluvní strana, která byla takto poškozena, měla možnost prokázat absenci úmyslu uzavřít smlouvu. Aby podnikatel zabránil vzniku takové situace, je nutné, aby jednal a činil opatření na samém začátku, ještě před zahájením kontraktačního procesu.³¹

Jedním z takových opatření může být právě dopis o záměru neboli letter of intent.

Letter of intent jinak také nazýván Memorandum of Understanding je písemný dokument obvykle v podobě dopisu. V češtině se používají názvy jako vyjádření zájmu, dopis o záměru, dohoda o záměru či memorandum porozumění. Tento dopis předběžně vymezuje, jaký obsah by měla mít budoucí smlouva.³² Obsahuje také nejrozsáhlejší informace podávané v průběhu kontraktačního jednání. Letter of intent nemusí mít pouze podobu dopisu. Může mít také formu zápisu nebo podobu formálních listin, které jsou podepsány smluvními stranami. Tyto zápisy, či listiny jsou součástí předmluvního jednání. Je důležité rozlišovat hranici mezi takovým předmluvním jednáním a uzavřením smlouvy. Aby tato hranice byla zřetelná, doporučuje se uvádět na všech takovýchto záznamech upozornění, že se jedná o předmluvní jednání a že se daná stran nemá v úmyslu tímto dokumentem zavázat.

---

³⁰ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

³¹ STLOUKAL, Michal. *Předmluvní odpovědnost*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva., str. 49

³² Letter of intent. *Trh firem: partner pro prodej a akvizice malých a středních firem* [online]. 2014. vyd. [cit. 2015-04-03]. Dostupné z: <http://www.trhfirem.cz/cz/letter-of-intent>

Některá ustanovení však mohou být pro obě strany závazná. Jedná se především o ustanovení o mlčenlivosti, exkluzivitě či jednání v dobré víře.³³

Nejčastěji se tento dopis využívá v souvislosti s prodejem majetku, akcií, obchodních podílů, a dalších.

Letter of intent by měl být spíše stručný a měl by obsahovat jakýsi rámcový popis budoucí transakce. Tento dokument není upraven českým právem. K jeho sepsání je vhodné vyhledat advokáta nebo právního poradce.

Může se zdát, že letter of intent je snadno zaměnitelný s návrhem na uzavření smlouvy, tedy s nabídkou. Vše záleží na tom, jak kvalitně je letter of intent zpracován. Pokud je správně sepsaný, neměl by tento problém záměny s návrhem na uzavření smlouvy nastat. Návrh na uzavření smlouvy je mnohem konkrétnějším vymezením obsahu předpokládané budoucí smlouvy. Jak je již zmíněno výše letter of intent je spíše stručnější a představuje určitý předstupeň návrhu na uzavření smlouvy.³⁴

V současné době není institut letter of intent v českém soukromém právu nijak upraven. Do budoucna by určitě bylo vhodné tento institut do některého z předpisů zařadit.

Podle ustanovení § 1728 odstavce 2 nového občanského zákoníku musí každá ze smluvních stran prokázat, že má zřejmý zájem uzavřít s druhou stranou smlouvu. V tomto ustanovení se již nezmiňuje, jakým přesně způsobem by měly smluvní strany prokázat svůj úmysl smlouvu skutečně uzavřít. Právě prokázání úmyslu uzavřít smlouvu je jednou z hlavních funkcí letter of intent.

Současně se v ustanovení § 1728 nového občanského zákoníku uvádí také povinnost smluvních stran vzájemně si sdělit veškeré podstatné skutečnosti, které jim jsou nebo musí být známy. K tomu účelu také velmi dobře slouží letter of intent. Veškeré tyto skutečnosti by měly být v tomto dokumentu zaznamenány. Jestliže pak jedna ze smluvních stran není

---

³³ Letter of intent co by předstupeň smlouvy. *Podnikátor: Pomůže Vám v podnikání* [online]. 2012. vyd. [cit. 2015-04-03]. Dostupné z: <http://www.podnikator.cz/zacatek-podnikani/byznys-plan/n:18680/Letter-of-intent-coby-predstupen-smlouvy>

³⁴ STLOUKAL, Michal. *Předsmuvní odpovědnost*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva., str. 49

spokojena s některou z těchto skutečností, je velmi snadné ukončit vyjednávání v počáteční fázi a předejít tak vzniku předsmělnvní odpovědnosti.³⁵

3.4 Předsmělnvní odpovědnost

Předsmělnvní odpovědnost neboli culpa in contrahendo je právní institut, který se poprvé objevil v německy mluvící oblasti kontinentálního práva. Předsmělnvní odpovědnost zde byla chápána, jako následek porušení vztahu, který se vymyká pouhému mimoslovnímu vztahu účastníků právních vztahů a postihuje jednání, které je v rozporu se základními zásadami právních vztahů. Těmito zásadami se rozumí dobré mravy, povinnost neškodit, loajalita a dobrá víra v poctivost druhé strany.³⁶

Jednodušeji můžeme předsmělnvní odpovědnost definovat jako odpovědnost za škodu, která je následkem porušení povinností, kterými je smluvní strana vázána v předsmělnvním stádiu kontraktace, neboli při vyjednávání o uzavření smlouvy. Institut předsmělnvní odpovědnosti by měl chránit smluvní stranu od okamžiku, kdy začne jednat s jinou smluvní stranou o uzavření smlouvy, až do okamžiku, kdy je smlouva uzavřena. Ochrana by se měla týkat nepoctivého jednání, jehož následkem by mohlo být jakékoli poškození smluvních stran.³⁷

3.4.1 Předsmělnvní odpovědnost před novým občanským zákoníkem

V českém právu byla před zavedením nového občanského zákoníku předsmělnvní odpovědnost pouze na úrovni teoretických úvah a bez možnosti opřít se o konkrétní zákonné ustanovení. Předchozí občanský zákoník, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, se problematikou předsmělnvní odpovědnosti vůbec nezabýval. Přesto mohla být v tomto ohledu jistou pomocí judikatura Nejvyššího soudu. Podle této judikatury³⁸ byly základy předsmělnvní odpovědnosti spatřovány v ustanoveních § 415 a 420 občanského zákoníku. Nejvyšší soud ale posuzoval pouze jednu ze skutkových podstat předsmělnvní odpovědnosti, a sice ukončení vyjednávání o smlouvě bez právně uznatelného důvodu. Případná odpovědnost by měla

---

³⁵ STLOUKAL, Michal. *Předsmělnvní odpovědnost*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva., str. 50

³⁶ HRÁDEK, Jiří. Předsmělnvní odpovědnost. *Bulletin advokacie*. 2011, č. 3, s. 44. ISSN 1210-6348

³⁷ HULMÁK, Milan. Předsmělnvní odpovědnost de lege lata a de lege ferenda. *Právní fórum*. 2011, č. 8, s. 341. ISSN 1214-7966.

³⁸ Rozsudek NS ze dne 11.10.2006, sp. zn. 29 Odo 1166/2004, ze dne 25.9.2007, sp. zn. 29 Odo 1335/2005, ze dne 2.9. 2008, sp. zn. 25 Cdo 127/2007

vzniknout až v případě, kdy se jedná o pokročilé stádium předsmluvního vyjednávání a zároveň pokud existuje odůvodněné přesvědčení poškozené smluvní strany v uzavření smlouvy a ukončení vyjednávání není podloženo dostatečným důvodem či důvody. Nejvyšší soud ve svých rozhodnutích odmítl existenci předsmluvní odpovědnosti.³⁹

Jak je již zmíněno výše, předchozí občanský zákoník neobsahoval úpravu předsmluvní odpovědnosti, avšak v některých jeho ustanoveních bylo možno jisté náznaky myšlenky předsmluvní odpovědnosti spatřovat. Dle většiny autorů je za základ českého pojetí předsmluvní odpovědnosti již zmíněné ustanovení § 415 předchozího občanského zákoníku a dále také v ustanovení § 424, dle kterého za škodu odpovídá ten, kdo ji způsobil úmyslným jednáním proti dobrým mravům. Dalším použitelným ustanovením je též ustanovení § 42, které upravuje odpovědnost za škodu v případě zaviněného způsobení neplatnosti právního úkonu. Z obecných ustanovení předchozího občanského zákoníku lze rovněž zmínit ustanovení § 43, které by se rovněž mohlo týkat také předsmluvního jednání. Dle tohoto ustanovení jsou účastníci smluvních vztahů povinni dbát na to, aby při úpravě smluvních vztahů bylo odstraněno vše, co by mohlo vést ke vzniku rozporů. Důležitou roli hraje také ustanovení § 3 odst. 1 předchozího občanského zákoníku, které poukazuje na to, že se při výkonu práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí se jedna v rozporu s dobrými mravy.⁴⁰

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, který v současné době již není platný a nahradil jej nový občanský zákoník, upravoval ve vztahu k předsmluvní odpovědnosti pouze otázku ochrany důvěrných informací, které se strany dověděly při jednání o uzavření smlouvy. Ochrana důvěrných informací je řešena v ustanovení § 271 obchodního zákoníku. Uvádí se v něm, že informace získané při jednání o uzavření smlouvy a označené jako důvěrné, nesmí být prozrazeny třetí osobě ani nesmí být použity v rozporu s jejich účelem pro své vlastní potřeby, ať již k uzavření smlouvy nakonec dojde či nikoli. V případě porušení tohoto ustanovení vzniká povinnost náhrady škody poškozenému.

---

³⁹ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 63

⁴⁰ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 64-66

3.4.2 Předsmluvní odpovědnost podle nového občanského zákoníku

Zlom v úpravě předsmluvní odpovědnosti nastal zavedením nového občanského zákoníku. Nový občanský zákoník obsahuje úpravu předsmluvní odpovědnosti konkrétně v ustanovení § 1728 až § 1730. Úprava vychází především z Evropského zákoníku o smlouvách. Veškeré úvahy o předsmluvní odpovědnosti vždy vycházely z obecné povinnosti smluvních stran jednat při uzavření smlouvy poctivě. Tuto povinnost můžeme najít v novém občanském zákoníku v ustanovení § 6. Uvádí se v něm, že každý musí jednat v právním styku poctivě.

Podle ustanovení § 1728 nového občanského zákoníku je zakázáno vést jednání „naoko“. To znamená zahájit vyjednávání, když jedna ze smluvních stran nemá v úmyslu uzavřít smlouvu. Konkrétně se v ustanovení § 1728 odstavci 1 uvádí, že *„každý může vést jednání o smlouvě svobodně a neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít.“* Z toho vyplývá, že při jednání o uzavření smlouvy je důležitý úmysl smlouvu uzavřít. Je důležité odlišit, jaké přesně jednání se už považuje za jednání o uzavření smlouvy a jaké ne. Toto vymezení nebude snadné a bude přinášet mnoho otázek. V praxi bude poměrně obtížné dokázat, že jedna ze smluvních stran neměla v úmyslu smlouvu uzavřít, i když zahájila jednání, která by měla vést k uzavření smlouvy.⁴¹

Kromě zákazu vést jednání „naoko“ je v druhém odstavci ustanovení § 1728 nového občanského zákoníku uložena smluvním stranám informační povinnost. Smluvní strany si musí při jednání o uzavření smlouvy navzájem sdělit veškeré skutkové a právní okolnosti, které jim jsou známy, nebo by jim měly být známy, tak, aby každá smluvní strana měla jistotu, že je zde reálná možnost uzavření platné smlouvy a také aby byl zřejmý zájem obou smluvních stran smlouvu uzavřít. Ustanovení o informační povinnosti je opět velmi obecné. V praxi bude velmi obtížné určit přesný rozsah takových informací.⁴²

---

⁴¹ BURŠÍKOVÁ, Jana a Kristina ŠKRABALOVÁ. Úprava předsmluvní odpovědnosti v novém občanském zákoníku. *Inflow: Rekodifikační novinky* [online]. 2012, č. 10, s. 6 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/rekodifikacni_novinky_cz_2012_10.pdf

⁴² SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 379

Další ustanovení týkající se institutu předsmluvní odpovědnosti je ustanovení § 1729 nového občanského zákoníku. Pokud při vyjednávání o uzavření smlouvy dojdou smluvní strany tak daleko, že je velmi pravděpodobné, že bude smlouva uzavřena a jedna ze smluvních stran najednou ukončí toto jednání bez spravedlivého důvodu, pak jedná vůči druhé straně nepoctivě. Pokud se jedna ze smluvních stran takto zachová, vzniká jí povinnost nahradit druhé straně vzniklou škodu a to ve výši, která odpovídá ztrátě z uzavřené smlouvy v podobných případech. Toto ustanovení odráží principy, které se ve vztahu k předsmluvní odpovědnosti objevily již v judikatuře Nejvyššího soudu, která je zmíněna výše. Zde je opět velmi obtížné přesně určit, co to znamená, že se uzavření smlouvy jeví jako „vysoce pravděpodobné“ a také co přesně je to „spravedlivý důvod“. Jako příklad lze uvést situaci z běžného života, kdy na poslední chvíli vystoupí člověk z autobusu, přičemž řidič již očekával uzavření smlouvy o přepravě osob.⁴³

Poslední ustanovení, které se zabývá předsmluvní odpovědností, je ustanovení § 1730 nového občanského zákoníku a konkrétně řeší, že smluvní strany musí vést záznamy o údajích a sděleních, které získaly od strany druhé při jednání o uzavření smlouvy. A dále také ochranu těchto důvěrných informací. Pokud si smluvní strany sdělí při předsmluvním vyjednávání své osobní údaje a jiná další sdělení, mají obě strany právo vést si o těchto informacích záznamy. Mohou tak činit i v případě, že smlouva nakonec uzavřena nebude. V případě, že se dá některá z takto sdělených informací považovat za důvěrný údaj je zakázáno takový údaj jakýmkoliv způsobem zneužít nebo někomu jinému prozradit bez zákonného důvodu. Pokud jedna ze stran toto poruší a dojde tak k jejímu obohacení, je povinna druhé straně vydat to, oč se obohatila.⁴⁴

Toto ustanovení je v podstatě převzato ze zákona č. 513/1991, dnes již neplatného obchodního zákoníku. Ne však úplně přesně. Jsou zde drobné odchylky. V obchodním zákoníku byly totiž myšleny informace a údaje, které byly poskytnuty mezi smluvními stranami a jednou z těchto smluvních stran označené jako důvěrné. Je tedy otázkou, jestli nový občanský zákoník má na mysli informace, které za důvěrné označí jedna ze smluvních

---

⁴³ BURŠÍKOVÁ, Jana a Kristina ŠKRABALOVÁ. Úprava předsmluvní odpovědnosti v novém občanském zákoníku. *Inflow: Rekodifikační novinky* [online]. 2012, č. 10, s. 6 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/rekodifikacni_novinky_cz_2012_10.pdf

⁴⁴ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 380

stran. Je také otázkou, zda se toto ustanovení bude vztahovat i na informace, které jsou získány od třetí strany.

3.4.3 Důsledky porušení ustanovení o předsmulvné odpovědnosti

Úprava v novém občanském zákoníku ohledně náhrady škody, jako důsledku existence předsmulvné odpovědnosti navazuje na obecnou úpravu náhrady škody. Zahrnuje také náhradu škody vzniklé při nepoctivém jednání o uzavření smlouvy jedné ze smluvních stran. O náhradě této škody pojednává ustanovení § 1728, odstavec 2, nového občanského zákoníku, které je podrobněji popsáno výše. Pokud jedna ze stran při jednání o uzavření smlouvy jedná nepoctivě, vzniká jí povinnost nahradit druhé straně škodu. Maximálně však v tom rozsahu, který odpovídá ztrátě z neuzavřené smlouvy v obdobných případech. Jak uvádí ve svém článku týkajícím se úpravy předsmulvné odpovědnosti v novém občanském zákoníku Jana Buršíková a Kristina Škrabalová: „povinnost k náhradě škody by zde tedy měla zahrnovat jak skutečnou škodu vzniklou spoléháním na vznik smlouvy, tedy zejména nákladů vyvolaných vyjednávacím procesem, ale také ušlý zisk. Judikatura se nicméně bude muset vyjádřit k otázce určení ztráty z neuzavřené smlouvy v některých případech. Například u smluv uzavřených na dobu neurčitou, kde není jasné, jak dlouho by smlouva reálně trvala a jaký zisk by z ní strana uplatňující nárok na ztrátu z neuzavřené smlouvy reálně obdržela.“⁴⁵

Dalším důsledkem porušení předsmulvné odpovědnosti je, že pokud se jedna ze smluvních stran tím, že poruší povinnost ochrany důvěrných informací, které jí byly při předsmulvním vyjednávání svěřeny, obohatí, je povinna vydat druhé straně to, o co se obohatila.

Další pro praxi zajímavou otázkou týkající se předsmulvné odpovědnosti je, zda je možné a do jaké míry předsmulvné odpovědnost vyloučit, nebo smluvně omezit. V žádném z ustanovení nového občanského zákoníku nejsou taková ujednání, která by předsmulvné odpovědnost zcela vylučovala, nebo omezovala. Sami autoři nového občanského zákoníku kladou důraz na zásadu smluvní volnosti. Tato zásada patří ke stěžejním principům nové právní úpravy. Předpokladem je, že se vyskytnou názory, že vyloučení předsmulvné odpovědnosti je ujednáním, které porušuje veřejný pořádek a tím pádem se jedná o zakázané ujednání. O takovém ujednání pojednává ustanovení § 1, odstavec 2, nového občanského

---

⁴⁵ BURŠÍKOVÁ, Jana a Kristina ŠKRABALOVÁ. Úprava předsmulvné odpovědnosti v novém občanském zákoníku. *Inflow: Rekodifikační novinky* [online]. 2012, č. 10, s. 6 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/rekodifikacni_novinky_cz_2012_10.pdf

zákoníku. Pokud zákon něco výslovně nazakazuje, mají osoby právo si ujednat práva a povinnosti odlišně od zákona. Tyto odlišnosti ale nesmí být v rozporu s dobrými mravy, nebo veřejným pořádkem a také nesmí porušovat práva týkající se postavení osob a práva na ochranu osobnosti.⁴⁶

3.4.4 Předsmmluvní odpovědnost v německém právu

Pro srovnání české úpravy předsmmluvní odpovědnosti se zahraniční úpravou bude tato podkapitola věnována německé úpravě předsmmluvní odpovědnosti.

Institut předsmmluvní odpovědnosti je v německém právu zaveden již relativně dlouho jako odpovědnost za porušení zvláštního závazkového vztahu, který vzniká mezi smluvními stranami na začátku obchodního smluvního kontaktu. Tento zvláštní závazkový vztah vzniká podle ustanovení § 311 odst. 2 německého občanského zákoníku započítáním vyjednávání o uzavření smlouvy, nebo iniciováním takového vyjednávání a podobně. Pod pojmem iniciování vyjednávání si lze představit například zkušební jízdu při výběru nového automobilu.

Subjekty předsmmluvního vztahu jsou představovány především smluvními stranami, potenciálními zákazníky a třetí osoby. Obsahem předsmmluvního závazkového vztahu jsou vedlejší povinnosti. Tyto povinnosti obsahují povinnost nepoškodovat cizí statky, anebo informační či vysvětlovací povinnosti. Z obsahu předsmmluvního závazku nevzniká nárok na hlavní plnění, které by bylo předmětem plánované smlouvy. Předsmmluvní závazkový vztah zaniká uzavřením smlouvy.⁴⁷

V německém právu existují tři základní skutkové podstaty předsmmluvní odpovědnosti:

- porušení povinnosti nepůsobit škodu,
- porušení informačních povinností a
- ukončení vyjednávání o smlouvě bez legitimního důvodu.

---

⁴⁶ BURŠÍKOVÁ, Jana a Kristina ŠKRABALOVÁ. Úprava předsmmluvní odpovědnosti v novém občanském zákoníku. *Inflow: Rekodifikační novinky* [online]. 2012, č. 10, s. 6 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/rekodifikacni_novinky_cz_2012_10.pdf

⁴⁷ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 9-14

Porušení povinnosti nepůsobit škodu

Jedná se o velice specifickou skupinu případů. Tyto případy pokrývá v podstatě deliktní právo. Objevuje se zde tedy dvoukolejnost právní úpravy. Dvoukolejnost této právní úpravy je často kritizována, ale prozatím se nechystají v tomto ohledu žádné změny. U těchto případů se vychází z myšlenky, že zpřístupní-li někdo určité prostory pro obchodní účely, je také povinen zajisti v nich bezpečnost pro ostatní.

Porušení informačních povinností

Problematika porušení informačních povinností je klíčovou pro současné pojetí předsmělní odpovědnosti a to jak v Německu, tak i v ostatních zemích. Povinnost smluvních stran se vzájemně informovat o všech důležitých a podstatných skutečnostech, které se týkají plánované smlouvy, nastává pouze v určitých případech. Existence informační povinnosti a rozsah těchto informací závisí a na druhu a povaze zamýšlené smlouvy. Při stanovení informační povinnosti je také nutné brát v úvahu ekonomické postavení smluvních stran a také jaké mají možnosti v přístupu ke zdrojům informací. Stejně tak je důležité, jestli smluvní strana, která je povinna informace poskytnout, tyto informace zná, či je musí sama vyhledat. V úvahu je potřeba brát také to, jestli se druhá strana na informace pro ni potřebné a důležité zeptá. Pokud ano, protější strana má dvě možnosti. V případě, že odpověď zná, musí odpovědět pravdivě. Pokud odpověď nezná, případně zná, ale pouze nepřesně, má právo odepřít odpověď.

Je potřeba si také uvědomit, že informační povinnost se vztahuje pouze na informace, které jsou opravdu podstatné. Proto informační povinnost nevzniká pro veškeré informace, které se týkají celého zamýšleného kontraktu.

Jednou z důležitých informací, která také podléhá informační povinnosti, je informace o platnosti smlouvy. Pokud se u jedné smluvní strany vyskytnou nějaké okolnosti, které by mohly bránit vzniku smlouvy, musí tato smluvní strana tyto skutečnosti druhé straně sdělit. Není přípustné, aby jedna strana nechala druhou v důvěře v platnost smlouvy. Jedná se o jakékoli skutečnosti, které by mohly nejenom vyloučit platnost smlouvy, ale také například realizaci smlouvy.⁴⁸

---

⁴⁸ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 14-16

Pod informační povinnost spadají také dvě důležité samostatné podskupiny. První je zamezení platnosti smlouvy a druhou je uzavření smlouvy v důsledku porušení informačních povinností.

Zamezení platnosti smlouvy

Do této skupiny spadají případy, kdy nedojde k uzavření platné smlouvy, případně vůbec nedojde k uzavření smlouvy z důvodu, že jedna ze smluvních stran úmyslně poruší svou informační povinnost. Příkladem takové situace může být uzavření smlouvy, přičemž k tomu, aby uzavřená smlouva byla platná, jsou nutná určitá povolení a jedna smluvní strana už dopředu ví, že získat tato povolení není možné.

Uzavření smlouvy v důsledku porušení informačních povinností

Tyto případy představují poněkud odlišnou situaci. Rozdíl je v tom, že se jedná o případy, kdy došlo k platnému uzavření smlouvy. Jeden z kontrahentů ovšem některé podstatné skutečnosti zamlčí či poskytne druhé straně informace, které jsou zavádějící nebo jinak matoucí a dojde k uzavření smlouvy, která neodpovídá původnímu obsahu. Pokud by byly poskytnuty informace pravdivé, je možné, že by k uzavření takové smlouvy vůbec nedošlo. Takové situace jsou řešeny v ustanovení § 123 německého občanského zákoníku. Podle něj je možné takto uzavřenou smlouvu z důvodu lstivého oklamání nebo donucení napadnout. Musí se ovšem opravdu jednat o úmyslné zkreslení informací. Pokud se takto stane z nedbalosti, není možné toto ustanovení použít. Institut předsmluvní odpovědnosti ovšem pamatuje i na nedbalostní případy. Oklamaná strana může požadovat úpravu smlouvy.⁴⁹

Ukončení vyjednávání o smlouvě bez legitimního důvodu

Jedná se o nejvíce kontroverzní kategorii ze tří základních uvedených skutkových podstat předsmluvní odpovědnosti. Jak je již z názvu patrné, k odpovědnosti za škodu zde dochází z důvodu ukončení vyjednávání o uzavření smlouvy. Přesto, že je smluvní svoboda považována za jednu ze stěžejních zásad německého soukromého práva a každý tedy může ukončit vyjednávání o uzavření smlouvy a to i bez udání důvodu, je za určitých předpokladů z ukončení vyjednávání o uzavření smlouvy vyvozována odpovědnost za škodu. Odpovědnost

---

⁴⁹ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 19-20

za škodu vzniká v případě, kdy je u jednoho z kontrahentů vyvolán oprávněný pocit, že dojde k uzavření smlouvy a vyjednávání je druhou stranou ukončeno bez legitimního důvodu.

Každý případ je individuální a je tedy potřeba pro každý případ zvlášť posouzení všech okolností, které způsobily oprávněnou důvěru jedné ze stran v uzavření smlouvy. Důležitou roli hrají bezesporu předchozí vztahy a zvyklosti mezi kontrahenty. Stejně tak důležitá je i doba, jakou vyjednávání o uzavření smlouvy trvalo.

Oprávněná důvěra v uzavření smlouvy vzniká obvykle v případě, kdy si smluvní strany již odsouhlasily podstatné náležitosti zamýšlené smlouvy. Podstatným faktem je také finanční stránka. Tedy, jestli kontrahenti již investovali ve věci uzavření smlouvy.

Co se týče posouzení, zda se jedná opravdu o legitimní důvod pro ukončení vyjednávání o uzavření smlouvy, není příliš přísné. Z legitimní důvod může být považována například existence konkurenční nabídky, nebo pokud dojde k problému s realizací předmětu zamýšlené smlouvy.⁵⁰

Důsledky porušení předsmuvních povinností

Následkem porušení některých z předsmuvních povinností je, stejně tak jako v českém právu, povinnost náhrady škody. Mezi její předpoklady patří:

- existence předsmuvního vztahu,
- porušení povinností z něj plynoucích
- vznik škody a
- zavinění.

V souvislosti s náhradou škody se v německém právu užívá pojmu „Interesse“. Tento pojem představuje nahraditelnou škodu, jejíž součástí je jednak škoda skutečná a dále také škoda představující ušlý zisk. Nahraditelná škoda se je definována jako rozdíl mezi stavem majetku poškozeného v případě, že by k žádné škodě nedošlo a skutečným stavem majetku po škodní události.

Jaká míra náhrady škody bude po viníkovi vyžadována, závisí především na tom, jaký druh povinnosti byl porušen.

---

⁵⁰ MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 19-21

V úvahu připadají tři druhy náhrady škody:

- Integritätsinteresse,
- negatives Interesse,
- positives Interesse.

Integritätsinteresse

Tento druh náhrady škody se uplatňuje v případě porušení povinnosti nepůsobit škodu. Jedná se o náhradu škody způsobené na absolutních právech.⁵¹ Výše škody není v těchto případech omezena a hradí se v plném rozsahu.

Negatives Interesse

Negatives Interesse představuje obecnou náhradu škody. Při uplatňování tohoto druhu náhrady škody vzniká povinnost uvést poškozeného do takového postavení, v jakém by se nacházel, kdyby nedošlo k porušení povinností plynoucích z předsmuvního vztahu.

Positives Interesse

Předpokladem je existence platné smlouvy. V případě této formy náhrady škody má být poškozený situován do pozice, ve které by se hypoteticky nacházel, kdyby byl řádně splněn závazek plynoucí ze smlouvy. Mohou nastat i případy, kdy lze uplatnit tuto formu náhrady škody, i když neexistuje platná smlouva.

Pro většinu případů je využívána negatives Interesse. Tato forma náhrady škody se použije také v případě ukončení předsmuvního vyjednávání.

Kromě náhrady škody mohou vzniknout poškozenému z porušení předsmuvních povinností také další nároky. Takovým nárokem může být například odstoupení od smlouvy, nebo místo plnění ze smlouvy požadovat náhradu škody.⁵²

---

⁵¹ Absolutními právy jsou myšlena práva ve smyslu ustanovení § 823 odst. 1 německého občanského zákoníku. Osoba, která úmyslně nebo z nedbalosti, neoprávněně způsobí újmu na životě, tělu, zdraví, svobody, či majetku nebo na jiném právu jiné osoby, je povinna nahradit vzniklou škodu druhé straně

⁵² MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3, str. 21-24

3.5 Přijetí – akceptace nabídky

Příjemce

Příjemcem může být především osoba, které je návrh adresován. Protože smlouva představuje dvou nebo vícestranný úkon, je zřejmé, že příjemcem nemůže být sám navrhovatel. V situaci, kdy by na navrhovatele přešla práva a povinnosti příjemce, dochází ke splnutí závazků a tím k zániku návrhu.

Návrh musí být adresován určité osobě či osobám a obecně platí, že nemůže být přijat nikým jiným. Třetí osoba může v určitých případech přijmout návrh místo adresované osoby. Třetí osoba přijme návrh jako zástupce jednající jménem adresáta. V praxi se také často setkáváme s tím, že návrh sice přijme adresovaná osoba, ovšem plní za ni někdo jiný.

Jestliže se adresát rozhodne, že smlouvu uzavře, musí přijmout nabídku. Přijetí nabídky je upraveno v ustanovení § 1740 a následujících nového občanského zákoníku. Je nutné, aby projev vůle, který je přijetím nabídky, byl učiněn včas a byl adresován oferentovi. Mlčením nebo nečinností nabídka přijata není.

Připojením výhrad nebo nějakých doplňujících návrhů k nabídce, nebo jakékoli změny nabídky, adresát nabídku v podstatě odmítá a sám se stává oferentem. Jeho nový návrh se stává ofertou a z původního oferenta se stává adresát.

Pokud původní akceptant pozmění obsah nabídky pouze nepodstatně nebo doplní něco nepodstatného, nabídku tím neodmítá a ta i nadále zůstává původní nabídkou. Takový projev vůle akceptanta se považuje za přijetí nabídky. Platí to ovšem pouze v případě, že oferent, kvůli těmto drobným změnám neodmítne přijetí nabídky. Pokud by se změnami nesouhlasil a odmítl by přijetí nabídky, nabídka by zanikla.⁵³

Může také nastat situace, že adresát nabídku přijme, ovšem až po uplynutí určené nebo stanovené lhůty pro její přijetí. V takovém případě se jedná o nevčasné přijetí. Toto nevčasné přijetí, za předpokladu, že má náležitosti oferty, se může stát novou ofertou vůči původnímu oferentovi. Lze uplatnit fikci včasného přijetí, která povede k uzavření smlouvy. To ovšem neplatí pro všechny případy. Jestliže bylo přijetí nabídky opožděné, má právní

---

⁵³ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8., str 175

účinky včasného přijetí pouze za předpokladu, že oferent bez zbytečného odkladu přinejmenším ústně vyrozumí adresáta o tom, že přijetí považuje za včasné. Nebo adresáta neinformuje, ale rovnou začne podnikat kroky, které povedou k uzavření smlouvy.

Dále může nastat situace, kdy z přijetí nabídky bez pochybností plyne, že bylo odesláno za takových okolností, že by oferentovi došlo v termínu, pokud by například přeprava probíhala obvyklým způsobem, připisuje zákon pozdnímu přijetí právní účinky včasného přijetí. Nemusí to platit vždy. Pokud oferent vyrozumí bez zbytečného odkladu adresáta, že kvůli opožděnému přijetí považuje svou nabídku za zaniklou, nelze uplatnit fikci včasného přijetí.⁵⁴

Podle ustanovení § 1744 nového občanského zákoníku nemusí být přijetí nabídky výslovné. Pokud to odpovídá obsahu nabídky, anebo pokud je taková praxe mezi účastníky běžná, nebo pokud je to v daném případě obvyklé, může být nabídka přijata určitým chováním či jednáním (konkludentně). Takový způsob přijetí nabídky se často využívá v případě, kdy má akceptant poskytnout nebo přijmout nějaké plnění. Přijetí nabídky je účinné v okamžiku, kdy k danému jednání, či chování došlo, pokud k němu došlo včas.

Stejně tak jako tomu je u oferty, tak se souhlasný projev vůle přijímajícího stává akceptací v okamžiku, kdy dojde do dispoziční sféry oferenta. Tento okamžik je zároveň okamžikem uzavření smlouvy.⁵⁵

V případě konkludentního přijetí nabídky, tj. adresát oferty se začal chovat v souladu s ofertou, je smlouva uzavřena v okamžiku, kdy se takové jednání či chování ze strany akceptanta začala uskutečňovat.⁵⁶

---

⁵⁴ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8., str. 175

⁵⁵ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 1745

⁵⁶ DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8., str. 176

3.6 Zvláštní způsoby kontraktačního procesu

V některých případech se pravidla kontraktačního procesu, která jsou popsána výše, použijí pouze, pokud občanský zákoník nestanoví zvláštní pravidla, nebo pokud si samy smluvní strany neurčí jiná pravidla. Konkrétně se jedná o tři případy, které jsou v občanském zákoníku výslovně uvedené:

- dražba,
- veřejná soutěž o nejvhodnější nabídku,
- veřejná nabídka.

Dražba

V případě dražby, nebo také aukce je smlouva uzavřena tzv. příklepem. Pokaždé, kdy je učiněna vyšší nabídka, nebo se dražba ukončí jinak, než příklepem, se původní nabídka zruší.

Veřejná soutěž o nejvyšší nabídku

Vyhlášení soutěže k neurčitým osobám o nejvhodnější nabídku je výzvou k podání nabídek.

Vyhlašovatel soutěže, musí písemně vymezit předmět plnění zamýšlené smlouvy. Dále vyhlašovatel určí způsob, jakým budou nabídky zájemců podávány, stejně tak jako lhůt, do které je možné nabídky podat a také lhůtu, ve které bude oznámena vítězná nabídka. Veškeré soutěžní podmínky musí vhodným způsobem uveřejnit.

Pokud si vyhlašovatel soutěže v podmínkách soutěže nevyhradil možnost změny soutěžních podmínek, nebo možnost zrušení soutěže, nemůže uveřejněné podmínky soutěže měnit, či soutěž zrušit.

Do soutěže je zahrnuta každá nabídka, která splňuje podmínky soutěže. Obsah nabídky se může odlišit od požadovaného obsahu, ovšem pouze v rozsahu, který je podmínkami soutěže přípustný.⁵⁷

Jestliže je nabídka předložena až po uplynutí lhůty pro podání nabídek, nelze takovou nabídku do soutěže zahrnout.

---

⁵⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Nabídku není možné odvolat po uplynutí lhůty k tomu určené, není-li v podmínkách soutěže určeno jinak.

V podmínkách soutěže může být určena lhůta pro doplnění nebo změnu nabídky. Změny či doplnění nabídek však mohou probíhat pouze ve lhůtě, která je určená pro podání nabídky. Ke změnám doplněním provedeným v pozdějším termínu se nepřihlíží.

Vyhlašovatel soutěže vybere tu nabídku, která se mu zdá jako nejvhodnější a její přijetí oznámí způsobem a ve lhůtě, které byly předem určeny v podmínkách soutěže. Vyhlašovatel může vybrat nabídku, která mu nejvíce vyhovuje. V některých případech je způsob, jakým bude nabídka vybrána stanoven v podmínkách soutěže. Po výběru nejvhodnější nabídky musí vyhlašovatel oznámit navrhující straně, že její nabídka byla přijata a musí tak učinit ve lhůtě k tomu určené. Pokud oznámí vyhlašovatel přijetí nabídky až po určené lhůtě a navrhovatel sdělí bez zbytečného odkladu vyhlašovateli, že přijetí nabídky odmítá jako opožděné, nemůže dojít ke vzniku smlouvy.

Může také nastat situace, že nebude přijata žádná z podaných nabídek. Vyhlašovatel na to má právo, pokud si to stanoví v podmínkách soutěže.

Také navrhovatelé, kteří v soutěži neuspěli, a jejich nabídky nebyly přijaty, musí být s tímto stanoviskem vyhlašovatele bez zbytečného odkladu obeznámeni.⁵⁸

Veřejná nabídka

Veřejnou nabídkou se rozumí projev vůle navrhovatele k neurčitým osobám s návrhem na uzavření smlouvy. Pokud z takového podnětu k uzavření smlouvy neplyne jasný úmysl uzavřít určitou smlouvu nebo pokud nemá náležitosti podle ustanovení § 1732 nového občanského zákoníku, je považován za výzvu k podávání nabídek.

Veřejnou nabídku je možné odvolat, pokud navrhovatel uveřejnil odvolání před přijetím veřejné nabídky způsobem, kterým byla veřejná nabídka uveřejněna.⁵⁹

S tím, kdo včas a v souladu s veřejnou nabídkou nejdříve oznámí navrhovateli, že veřejnou nabídku přijímá, je smlouva uzavřena. V případě, že veřejnou nabídku přijme více osob současně, smlouva je uzavřena s tím, koho si navrhovatel zvolil.

---

⁵⁸ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

⁵⁹ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 390

Jestliže ve veřejné nabídce není určena lhůta k jejímu přijetí, má se za to, že platí lhůta, která je přiměřená vzhledem k povaze veřejné nabídky.

Navrhovatel musí příjemci bez zbytečného odkladu oznámit uzavření smlouvy, stejně tak jako těm, se kterými smlouva uzavřena nebude, oznámit, že neuspěli. Pokud navrhovatel oznámí příjemci uzavření smlouvy později, smlouva nevznikne, odmítne-li příjemce uzavření smlouvy bez zbytečného odkladu poté, kdy mu došlo potvrzení navrhovatele o uzavření smlouvy. Pokud navrhovatel svou oznamovací povinnost nesplní, je vázán všemi přijetími veřejné nabídky, jejichž majitelům neoznámil včas výsledek.

Smlouva na základě veřejné nabídky může být uzavřena také s větším počtem osob. Tato možnost a přesný počet osob, ale musí být předem stanoven ve veřejné nabídce.⁶⁰

3.6.1 Specifika kontraktačního procesu u veřejných zakázek

U veřejných zakázek se používá speciální kontraktační proces. Tento kontraktační proces se nazývá zadávací řízení. Zadávací řízení je postup, který musí zadavatel dodržet při zadávání veřejné zakázky do uzavření smlouvy s dodavatelem.

V současné době existují tyto druhy zadávacích řízení:

- a) otevřené řízení,
- b) užší řízení,
- c) jednací řízení s uveřejněním,
- d) jednací řízení bez uveřejnění,
- e) soutěžní dialog,
- f) zjednodušené podlimitní řízení.

Otevřené řízení

1) Oznámení úmyslu zadat zakázku – Otevřené řízení, stejně tak, jako každé jiné zadávací řízení je nutné oznámit. Oznámení otevřeného řízení je současně výzvou k podání nabídek pro neomezený počet dodavatelů. Oznámením se rozumí uveřejnění na centrální

---

⁶⁰ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0, str. 390

adrese prostřednictvím informačního systému a jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku, navíc také v Úředním věstníku Evropské Unie.⁶¹

2) Podávání nabídek – Lhůta pro podání nabídek běží následující den po dni zahájení zadávacího řízení. U otevřeného řízení může nabídku podat každý dodavatel, který má zájem o zakázku. Každý dodavatel podává pouze jednu nabídku. Je možné, aby tutéž nabídku podal v několika variantách (musí však splňovat podmínky uvedené v § 70 zákona o veřejných zakázkách).

3) Nakládání s nabídkami – Po uplynutí lhůty pro podání nabídek, je možné nabídky otevřít. Otvírání nabídek je upraveno v § 71 zákona o veřejných zakázkách. Otvírání obálek musí být zahájeno ihned po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Otvírání provádí komise, která musí mít nejméně 3 členy. Na nabídky podané po uplynutí lhůty pro podání nabídek se pohlíží jako by nebyly podány. Pokud zadavatel obdrží pouze jedinou nabídku, obálka se neotevírá a zadavatel bezodkladně informuje o této skutečnosti uchazeče (s výjimkou §6 odst. a), b) a c) zákona o veřejných zakázkách). Obálky s nabídkami jsou hodnotící komisi předány těsně před zahájením otvírání. Obálky jsou otvírány podle pořadového čísla a hodnotící komise kontroluje, zda nabídka splňuje všechny náležitosti.

4) Posuzování a hodnocení nabídek – Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele. Nabídky, které nesplňují požadavky, jsou vyřazeny. Dále posuzuje hodnotící komise výši nabídkových cen ve vztahu k předpokládané ceně veřejné zakázky. Pokud by nabídka obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu, musela by si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné. Zdůvodnění musí daný uchazeč dodat do 3 dnů ode dne doručení žádosti, pokud komise nestanoví delší lhůtu. Pokud uchazeč nezdůvodní mimořádně nízkou cenu, nabídka je vyřazena. Komise v této fázi pořizuje zprávu o posouzení a hodnocení nabídek. Zpráva obsahuje seznam nabídek, které

---

⁶¹ KONÍČEK, Martin. *Specifika kontraktace u veřejného zadávání zakázek*. Brno, 2006. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva.

byly vyřazeny společně s odůvodněním jejich vyřazení, výsledek hodnocení a složení komise.⁶²

5) Přidělení zakázky a uzavření smlouvy – Zadavatel je povinen přidělit veřejnou zakázku uchazeči, jehož nabídka byla hodnotící komisí vyhodnocena jako nabídka s nejnižší cenou. Zadavatel ve svém rozhodnutí uvede vybraného uchazeče, údaje, které byly předmětem hodnocení podle stanovených kritérií a také odůvodnění zadání veřejné zakázky tomuto uchazeči a odmítnutí ostatních uchazečů. Zadavatel má možnost nerespektovat stanovisko hodnotící komise, ale musí své rozhodnutí odůvodnit. Po přidělení veřejné zakázky uchazeči je dán prostor k podání námitek. Námitky musejí být doručeny zadavateli do 15 dnů od dne doručení oznámení o přidělení veřejné zakázky. Pokud zadavatel neobdrží žádné námitky, bezodkladně uzavře písemnou smlouvu s vybraným uchazečem v souladu se zadáním a vybranou nabídkou. Uzavření smlouvy musí být oznámeno ostatním uchazečům, pokud nebyli vyloučeni ze zadávacího řízení.

Užší řízení

Rozdílem oproti otevřenému řízení je, že v tomto zadávacím řízení podávají zájemci nejprve žádost o účast v zadávacím řízení a až po posouzení kvalifikace zájemců je zadavatel vyzve k podání nabídky.

Užší řízení je pro zadavatele náročnější. Může zde být pro zadavatele i zvýšené riziko sankce ze strany orgánu dohledu, protože v užším řízení musí zadavatel rozhodovat o zúžení počtu zájemců.

Jednací řízení s uveřejněním

Toto zadávací řízení může zadavatel využít jen při splnění zákonných podmínek, pokud nejde o sektorového zadavatele, který může toto zadávací řízení využívat jako obecné zadávací řízení.

---

⁶² KONÍČEK, Martin. *Specifika kontraktace u veřejného zadávání zakázek*. Brno, 2006. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva.

Toto řízení umožňuje zadavateli postupovat méně formálně, avšak stále musí zadavatel dodržovat zákonný postup. Zadavatel v tomto řízení s uchazeči, kteří splňují kvalifikaci, vyjednává o jejich nabídkách.

Podmínky, za nichž lze použít toto řízení jsou upraveny v §22 zákona o veřejných zakázkách.

Jednací řízení bez uveřejnění

Podmínky, za kterých lze zadávat veřejné zakázky v tomto řízení jsou uvedeny v §23 zákona o veřejných zakázkách.

Toto řízení je nejméně formální a v podstatě není založeno na soutěži dodavatelů. Jednací řízení bez uveřejnění je na rozdíl od předchozích zahajováno výzvou k jednání, kterou zadavatel adresuje jednomu nebo více dodavatelům. Zadavatel tímto oznamuje dodavateli či dodavatelům, že má zájem s nimi jednat o uzavření smlouvy. Průběh tohoto jednání není zákonem upraven.

Soutěžní dialog

V případě veřejné zakázky se zvláště složitým předmětem plnění může veřejný zadavatel použít pro její zadání soutěžní dialog za předpokladu, že použití otevřeného řízení či užšího řízení není s ohledem na povahu předmětu plnění veřejné zakázky možné. Za veřejnou zakázku se zvláště složitým předmětem plnění je se považuje ta, u níž není veřejný zadavatel schopen přesně vymezit technické podmínky nebo právní nebo finanční požadavky.

Soutěžní dialog je jakousi obdobou jednacího řízení s tím, že zadavatel nemusí respektovat zadávací podmínky právě proto, že je není schopen s ohledem na předmět veřejné zakázky vymezit. Jedná se tedy vlastně o diskuzi s dodavateli o předmětu veřejné zakázky, při které zadavatel zjišťuje, jakým způsobem je možné zakázku realizovat.⁶³

---

⁶³ RAUS, David a Robert NERUDA. *Zákon o veřejných zakázkách: komentář a prováděcí předpisy*. Praha: Linde, 2005, 639 s. ISBN 80-7201-538-9.

Zjednodušené podlimitní řízení

Zjednodušené podlimitní řízení lze použít pro zadání podlimitní veřejné zakázky na dodávky nebo podlimitní veřejné zakázky na služby. Na veřejné zakázky na stavební práce lze toto řízení použít, pokud předpokládaná hodnota zakázky nepřesáhne 30 000 000 Kč bez DPH.

V tomto řízení vyzývá veřejný zadavatel výzvou nejméně 5 zájemců k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace. Není dovoleno, aby zadavatel vyzýval opakovaně stejný okruh zájemců, není-li to odůvodněno předmětem plnění veřejné zakázky či jinými zvláštními okolnostmi.⁶⁴

3.6.2 Specifika elektronické kontraktace

Jednou ze specifických oblastí uzavírání smluv je elektronická kontraktace. Nový občanský zákoník upravuje elektronické písemné právní jednání. Podle ustanovení § 562 odst. 1 je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky, které umožňují zachycení obsahu a určení jednající osoby. K tomu, aby bylo jednání učiněné v písemné podobě platné je podle ustanovení § 561 nového občanského zákoníku vyžadován podpis jednající osoby. Pokud to je někde obvyklé, je možné nahrazení podpisu mechanickými prostředky.

V případě, kdy je právní jednání učiněno elektronickými prostředky, je možné využít elektronického podpisu. Jak písemnost elektronicky podepsat upravuje zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu.

Elektronické a listinné dokumenty jsou si rovnocenné a uskutečňování právního jednání prostřednictvím elektronických písemností je za zákonem stanovených podmínek dovoleno.⁶⁵

Otázka prokazatelnosti doručení elektronického dokumentu

Zásadní otázkou, která souvisí s písemnou elektronickou kontraktací, je důkaz skutečnosti, že byl daný dokument doručen svému adresátovi.

---

⁶⁴ RAUS, David a Robert NERUDA. *Zákon o veřejných zakázkách: komentář a prováděcí předpisy*. Praha: Linde, 2005, 639 s. ISBN 80-7201-538-9.

⁶⁵ ŽATEK, Tomáš. *Elektronická kontraktace*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, str. 22-24

Jak je již zmíněno výše vychází nový občanský zákoník z principu, že právní jednání se stává perfektním okamžikem doručení do sféry vlivu svého adresáta.

V případě doručování elektronických dokumentů prostřednictvím autentizovaného komunikačního systému, je získání důkazu o doručení poměrně snadné. Tento systém totiž dokáže zaznamenat a tím pádem také prokázat pohyby daných dokumentů za pomoci systémových výpisů.

V ostatních případech, čili při využití jiných, než autentizovaných komunikačních systémů, je prokazování poněkud složitější. K prokázání doručení je nezbytné poskytnout nepřímé důkazy. Mezi takové patří například výpověď, ale také záznamy ze serverů, kterými daný dokument putoval.

Pro zabránění složité důkazní situace je v praxi vhodné přijetí zprávy potvrdit.

Český právní řád upravuje pouze jediný systém určený k doručování elektronických dokumentů, a to institut datových schránek. Prokazatelnost doručení dokumentů prostřednictvím datové schránky je velmi jednoduché. K jejímu prokázání stačí doručeníka datové zprávy.⁶⁶

---

⁶⁶ ŽATEK, Tomáš. *Elektronická kontraktace*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, str. 31-34

4 Zhodnocení změn a doporučení pro kontraktační praxi

V této kapitole budou zhodnoceny všechny změny týkající se kontraktace, které nastaly s přijetím nového občanského zákoníku a dále bude několik podkapitol věnováno zajímavostem týkajícím se kontraktace a smluv, které se v souvislosti s novým občanským zákoníkem objevily, nebo jsou diskutovány.

4.1 Souhrn některých změn

Kontraktační proces je po přijetí nové právní úpravy ve svých podstatných částech zachován. Stejně, jako tomu bylo i dříve, je potřeba nejprve učinit návrh na uzavření smlouvy. Tomu se nově říká nabídka. Přijetí nabídky je nově možné učinit i odpovědí s dodatkem, či odchylkou od původní verze nabídky. Tento krok byl podle dřívější právní úpravy považován za odmítnutí nabídky. Změny či doplnění původní nabídky však mohou být pouze nepodstatné, aby se mohlo toto jednání považovat za přijetí nabídky. V praxi může být poměrně obtížné posouzení, zda se jednalo opravdu o nepodstatné změny. Každý případ bude muset být posouzen individuálně. Pro tento případ je vhodné si do smlouvy zakotvit ustanovení, které přesně vymezí, co je podstatným porušením smlouvy. Při posuzování zda se jedná o podstatné, či nepodstatné změny nabídky, pak bude možné alespoň částečně vycházet z tohoto ustanovení. Pokud si nebude navrhovatel přát, aby mohlo dojít k přijetí nabídky takovýmto způsobem, má možnost výslovně vyloučit jakékoli změny přímo v nabídce. Nebo také zamítnout změny ihned bez zbytečného odkladu po jejich obdržení.⁶⁷

4.1.1 Potvrzovací dopis

Úprava tzv. následného potvrzení smlouvy představuje zcela zásadní novinku. Následné potvrzení smlouvy se týká případů, kdy smluvní strany uzavřou smlouvu v jiné, než písemné formě, například ústní formou a jedna ze smluvních stran zašle druhé straně písemné potvrzení o této smlouvě. V takové situaci platí obsah, který je ujednáán v právě v tomto písemném potvrzení o smlouvě. A to i v případě, že se tento obsah liší od původního ujednání mezi smluvními stranami. Opět zde ale platí podmínka, že odchylky potvrzení o smlouvě a původního ujednání mohou být pouze nepodstatné. V praxi bude vhodné se příliš na tuto podmínku nespolehat, protože konkrétně při uzavření ústní smlouvy bude velmi obtížné

---

⁶⁷ MIKULA, Ondřej. Změny při uzavírání smluv od roku 2014. *Parita online* [online]. 2013 [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <https://www.patria.cz/pravo/2516779/zmeny-pri-uzavirani-smluv-od-roku-2014.html>

dopátrat se původního obsahu smlouvy a tím pádem také prokázat, že se tento obsah liší od následného písemného potvrzení smlouvy. Příjemce potvrzení smlouvy má možnost jej výslovně odmítnout. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že podle nové úpravy by měli podnikatelé věnovat mnohem větší pozornost písemnostem zákazníku, či obchodních partnerů, než tomu bylo dříve.

4.1.2 Reklama, katalog a vystavení

Podle nového občanského zákoníku je za nabídku na uzavření smlouvy nově považován také návrh dodat zboží, nebo poskytnout službu, který je učiněný prostřednictvím reklamy, která se nachází například v katalogu. To stejné platí i pro vystavování zboží.

Výjimkou je situace, kdy k přijetí takto učiněné nabídky dojde v okamžiku, kdy dojde k vyčerpání zásob navrhovatele, popřípadě ke ztrátě jeho schopnosti plnit.⁶⁸

Zajímavou otázkou týkající se této problematiky je, zda je vystavování zboží v e-shopu vždy považováno za závazný návrh k uzavření smlouvy, tedy nabídkou. A dále, jestli smlouva vznikne v okamžiku, kdy provozovatel e-shopu obdrží objednávku od kupujícího.

Pokud by tomu tak bylo a smlouva by vznikla již v okamžiku doručení objednávky, vznikala by provozovateli e-shopu povinnost dodat zboží již na základě této objednávky kupujícího s výjimkou vyčerpání zásob, nebo ztráty schopnosti podnikatele plnit a to by pro něj v některých případech mohlo být značně nevýhodné.⁶⁹

Když tuto situaci porovnáme s dřívější právní úpravou, tak něco takového nebylo možné, protože podle ustanovení § 43 a přechozího občanského zákoníku byl za návrh na uzavření smlouvy považován pouze projev vůle určený jedné či více určitým osobám. Nebylo přípustné učinit nabídku neurčitému okruhu osob, jak je tomu právě u vystavování zboží. Dříve tedy bylo u tzv. distančních smluv za nabídku považováno až jednání kupujícího, které spočívalo například ve vyplnění objednávkového formuláře a jeho odeslání prodávajícímu. A vystavování zboží v e-shopu bylo považováno pouze za výzvu k podání nabídky. Z toho je

---

⁶⁸ MIKULA, Ondřej. Změny při uzavírání smluv od roku 2014. *Parita online* [online]. 2013 [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <https://www.patria.cz/pravo/2516779/zmeny-pri-uzavirani-smluv-od-roku-2014.html>

⁶⁹ MAREŠOVÁ, Marcela. Je vystavování zboží v e-shopu podle nového občanského zákoníku závazným návrhem k uzavření smlouvy? *Bulletin advokacie*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-6348.

patrné, že smlouva mohla vzniknout až v okamžiku, kdy provozovatel e-shopu přijal nabídku kupujícího.

Jisté pochybnosti o takovém závěru mohlo vyvolat ustanovení § 53 předchozího občanského zákoníku, to obsahovalo zvláštní úpravu pro uzavírání distančních smluv. Dle některých názorů představovalo toto ustanovení výjimku z výše uvedeného obecného principu kontraktace. Důvodem bylo, že v případě uzavírání spotřebitelských smluv sjednaných na dálku mohlo dojít k uzavření smlouvy na základě projevu vůle, který byl adresován i neurčitému okruhu osob.⁷⁰ I přesto nebylo možné každé sdělení podnikatele, které obsahovalo návrh dodat zboží považovat za závaznou neadresovanou nabídku. Aby bylo možno považovat návrh za závazný, musela z něj být jasně patrná vůle podnikatele být svou neadresovanou nabídkou vázán a nabídka musela obsahovat podstatné náležitosti smlouvy tak, aby smlouva mohla být jednoduše uzavřena přijetím nabídky.

Podle nového občanského zákoníku je nabídka rovněž považována za adresované právní jednání a kompletní se stává okamžikem dojití do dispoziční sféry adresáta.

Aby bylo možné posoudit právní jednání jako nabídku, musí být i podle nového občanského zákoníku splněny ještě další podmínky:

- nabídka musí obsahovat podstatné náležitosti smlouvy,
- z nabídky musí být zřejmá vůle oferenta být smlouvou vázán, jestliže bude nabídka přijata,
- z nabídky musí být zřejmé, kdo ji činí.

Nový občanský zákoník však připouští i výjimku z podmínky adresnosti nabídky. Podle ustanovení § 1732 odst. 2 nového občanského zákoníku je návrh dodání zboží, či poskytnutí určité služby za určenou cenu, který je učiněný podnikatelem při podnikatelské činnosti reklamou, v katalogu, nebo vystavováním zboží, nabídkou (návrhem k uzavření smlouvy). Podmínkou ovšem je, že takto učiněná nabídka musí být dostatečně konkrétní a zřejmá.⁷¹

---

⁷⁰ viz zákon č. 40/1964 Sb, občanský zákoník, § 53 odst. 1

⁷¹ MAREŠOVÁ, Marcela. Je vystavování zboží v e-shopu podle nového občanského zákoníku závazným návrhem k uzavření smlouvy? *Bulletin advokacie*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-6348.

Pokud by nabídka například neobsahovala přesné určení ceny nebo podmínky pro prodej zboží, nebude považována za návrh k uzavření smlouvy (nabídku), nýbrž za veřejný příslib, nebo za výzvu k podání nabídky.

Uvedená výjimka se týká spotřebitelských smluv uzavíraných na dálku. Tudíž podle ustanovení § 1732 odst. 2 nového občanského zákoníku, činí provozovatel e-shopu vystavováním zboží v internetovém obchodě závaznou nabídku. To může podnikatelům způsobit určité komplikace. V případě, že by smlouva vznikla již odesláním objednávky kupujícího, vznikla by provozovateli e-shopu povinnost dodat zboží bez ohledu na chybně uvedenou cenu nebo například vlastnosti zboží. Provozovatel e-shopu by musel plnit dokonce i v případě, že by objednávka obsahovala dodatek nebo odchylku, která by podstatně nezměnila podmínky nabídky. Takové situaci se naštěstí dá předejít. Řešením je, že si provozovatel e-shopu např. v obchodních podmínkách vyloučí možnost přijetí objednávky, která by obsahovala jakýkoli dodatek, nebo odchylku. V omezené míře se může provozovatel e-shopu bránit také tím, že uplatní výhradu vyčerpání zásob, nebo ztráty schopnosti plnit.

Další možností jak se mohou provozovatelé e-shopu bránit je úprava kontraktačního procesu cestou vyloučení aplikace ustanovení § 1732 odst. 2 nového občanského zákoníku. Sjednání jiného postupu pro uzavírání smluv umožňuje ustanovení § 1770 nového občanského zákoníku. Mohou tak učinit například ujednáním v obchodních podmínkách. Z tohoto ustanovení bude jednoznačně vyplývat, že vystavování zboží v e-shopu má pouze informativní charakter a že se nejedná o závaznou nabídku. Při tomto postupu se ovšem provozovatel e-shopu může vystavit riziku, že jeho ujednání v obchodních podmínkách bude neplatné a to z důvodu rozporu s dobrými mravy, protože je v rozporu s ochranou slabší strany, kterou v tomto případě představuje spotřebitel. Je sice pravdou, že ustanovení § 1732 odst. 2 nového občanského zákoníku představuje domněnku vyvratitelnou a tudíž by měla existovat možnost jeho použití vyloučit například právě v obchodních podmínkách.⁷²

---

⁷² MAREŠOVÁ, Marcela. Je vystavování zboží v e-shopu podle nového občanského zákoníku závazným návrhem k uzavření smlouvy? *Bulletin advokacie*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-6348.

4.2 Předsmuvní odpovědnost a nový občanský zákoník

Jednou z největších novinek úzce souvisejících s kontraktací, která se nachází v novém občanském zákoníku, je úprava předsmuvní odpovědnosti. Této problematice je již věnována jedna z předchozích kapitol, nicméně je vhodné na tomto místě ještě shrnout to nejpodstatnější.

V předchozí právní úpravě občanského zákoníku nebyl institut předsmuvní odpovědnosti výslovně upraven. Proto přináší nový občanský zákoník velkou změnu v této oblasti. Nový občanský zákoník výslovně definuje povinnosti, které musí smluvní strany při předsmuvním vyjednávání splňovat.

Dříve byly situace, kdy již došlo mezi kontrahenty k nějakému vyjednávání o uzavření smlouvy a tím pádem tito kontrahenti do předsmuvního vyjednávání investovali svůj čas, snahu, případně i finanční prostředky a k uzavření smlouvy nakonec nedošlo, řešeny především judikaturou⁷³, která dovozovala případnou odpovědnost a z toho plynoucí náhradu škody odkazem na ustanovení o generální prevenční povinnosti podle § 415 nebo § 420 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Podmínkou však bylo, že se jednalo o pokročilý stupeň vyjednávání o uzavření smlouvy, jedna ze smluvních stran oprávněně mohla předpokládat uzavření smlouvy a druhá smluvní strana vyjednávání ukončila, aniž by k tomu měla legitimní důvod. Ve výše zmíněných ustanoveních předchozí občanského zákoníku se psalo o povinnosti počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a na životním prostředí. Porušení těchto povinností je současně i porušením povinností ve smyslu ustanovení § 420 občanského zákoníku.⁷⁴

Jak je již zmíněno výše, nový občanský zákoník přesně definuje institut předsmuvní odpovědnosti v ustanovení § 1728 až § 1730. Zakotvit do nového občanského zákoníku institut předsmuvní odpovědnosti byl určitě správný krok. Účelem mělo být odstranění pochybností, za jakých okolností je možné vyžadovat, nebo naopak nevyžadovat předsmuvní odpovědnost. Ovšem ani v současné situaci nejsou všechna ustanovení zcela jednoznačná a interpretaci některých pojmů bude potřeba ještě ustálit judikaturou.

---

⁷³ Např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1166/2004 ze dne 11. října 2006 nebo sp. zn. 25 Cdo 127/2007 ze dne 2. září 2008

⁷⁴ ZIMÁKOVÁ, Marie. Jak to bude s předsmuvní odpovědností podle NOZ. *Právní rádce*. 2014, č. 1, s. 32. ISSN 1210-4817

Na první interpretační komplikaci narážíme hned v ustanovení § 1728. Podrobně je toto ustanovení rozebráno v kapitole 3, konkrétně v podkapitole 3.4.2, která je věnována úpravě předsmuvní odpovědnosti podle nového občanského zákoníku. Problém tohoto ustanovení je tom, co můžeme považovat za jednání o smlouvě a co za „pouhý“ rozhovor mezi dvěma obchodními partnery. Rovněž obtížné bude v praxi prokázat neexistenci úmyslu uzavřít smlouvu.

Další z předsmuvních povinností představuje pojem informační povinnost. Ustanovení o informační povinnosti se nachází v § 1728, odst. 1 nového občanského zákoníku. Podrobně se jí zabývá opět kapitola 3.4.2 této diplomové práce. Zde se opět setkáváme s určitou nejasností. Každá ze smluvních stran může mít z různých důvodů, například z ekonomických, odlišnou představu o tom, jaké informace by měla protější straně vlastně sdělit. Toto odlišné vnímání rozsahu informační povinnosti může být příčinou budoucích sporů.

Interpretační problém dalšího ustanovení, které se zabývá ukončením předsmuvního vyjednávání bez spravedlivého důvodu, je právě ve výkladu pojmu „spravedlivý důvod“, ale také například pojmu „vysoká pravděpodobnost“. Výklad těchto pojmů bude úkolem soudní judikatury, protože každý případ se bude muset posuzovat individuálně.⁷⁵

Otázka náhrady škody v případě, kdy jedna ze smluvních stran bude jednat nepoctivě, je také upravena novým občanským zákoníkem, v ustanovení § 1729. Výše náhrady škody, kterou může poškozená strana požadovat, je maximálně v rozsahu, který bude odpovídat ztrátě z neuzavřené smlouvy v podobných případech. Toto vymezení maximální výše požadované škody je praktické obzvláště v případech, kdy je výši škody možné určit jen velmi obtížně. Nová úprava nabízí také novou možnost požadovat nejen skutečnou výši škody, ale také ušlý zisk. Problém může nastat při určení výše ušlého zisku například u smlouvy na dobu neurčitou.

Poslední ustanovení zabývající se předsmuvní odpovědností (§ 1730) řeší otázku vedení záznamů o údajích a sděleních poskytnutých druhou stranou při jednání o uzavření smlouvy a dále také ochranu takto získaných důvěrných informací. Otázkou je, zda se toto ustanovení vztahuje na informace, které lze objektivně považovat za důvěrné, nebo pouze na ty informace, které budou za důvěrné označeny jednou ze smluvních stran. Novinkou je, že

---

⁷⁵ ZIMÁKOVÁ, Marie. Jak to bude s předsmuvní odpovědností podle NOZ. *Právní rádce*. 2014, č. 1, s. 33. ISSN 1210-4817

strana, která poruší toto ustanovení, bude muset druhé straně vydat to, o co se obohatila. Kromě toho bude moci poškozená strana také požadovat náhradu škody.⁷⁶

4.3 Čeho se vyvarovat při uzavírání smluv podle nového občanského zákoníku

Existují názory, že nová úprava kontraktačních pravidel podle nového občanského zákoníku nepřináší v podstatě nic pozitivního. Zachování platnosti smlouvy za každou cenu posouvá uzavírání smluv takovým směrem, že je možné uzavřít smlouvu i když není dosaženo úplného konsensu, přičemž základem každé smlouvy by dnes mělo být dosažení shody dvou nebo více smluvních stran.

Jak je zmíněno výše, pokud příjemce nabídky změní její obsah pouze nepodstatně nebo doplní něco nepodstatného, nabídka tímto krokem není odmítnuta a nadále zůstává původní nabídkou a takové jednání akceptanta je považováno za přijetí nabídky. Je ovšem zřejmé, že i nepodstatná odchylka akceptanta od původního znění nabídky způsobuje uzavření smlouvy v upraveném znění. Pokud se tedy oferent nebrání okamžitým protestem.

Není vhodné spoléhat se například u zaměstnanců podnikatele, že budou vždy okamžitě reagovat na každou minimální odchylku od smlouvy se zaměstnavatelem a že poznají, jestli se jedná o podstatnou, či nepodstatnou změnu smlouvy.

Tato nejistota může vypadat i tak, že pokud si nebudeme jisti, zda je smlouva uzavřena, či nikoli (z důvodu obtížného posouzení podstatnosti, resp. nepodstatnosti odchylky), nemáme ani jistotu v tom ohledu, jestli máme plnit, případně přijmout plnění druhé strany. Řešením může být uzavření kontraktační dohody se zápisem z předmluvního vyjednávání mezi smluvními stranami. Přípustné je totiž také ústní sjednání smlouvy, přičemž jedna ze smluvních stran si může vést záznamy o jednání a druhá ne. Pokud se druhá strana včas nebrání znění těchto záznamů, vzniká smlouva ve znění tohoto záznamu. Což není zrovna optimální situace, vzhledem k tomu, že lze očekávat jistou míru chybovosti lidského faktoru.⁷⁷

Doporučením tedy je uzavřít si s maximálním okruhem potenciálních smluvních partnerů dohodu o vlastních kontraktačních pravidlech. Vhodné je rovněž uzavírat smlouvy

---

⁷⁶ ZIMÁKOVÁ, Marie. Jak to bude s předmluvní odpovědností podle NOZ. *Právní rádce*. 2014, č. 1, s. 33. ISSN 1210-4817

⁷⁷ KOŠTÁL, Vlastislav. Čeho se vyvarovat při uzavírání smluv podle NOZ. *Právní rádce*. 2013, č. 12, s. 14-17. ISSN 1210-4817

v písemné formě s podpisy smluvních stran na jedné listině. Tento formát smluv zamezí vzniku nějakých neočekávaných smluv, či smluvních dodatků. Jestliže není možné takovou kontraktační dohodu s druhou smluvní stranou z jakýchkoli důvodů uzavřít, je možné si alespoň v textu smlouvy samotné zamezit možnosti změny obsahu, byť sebemenší. Dosáhneme takto rovnosti obou smluvních stran a nikdo nebude mít výhodnější postavení.

Je důležité si uvědomit, že smlouva je dílem dvoustranným či vícestranným, nikoli jednostranným. Proto musí být řádně a poctivě nastavena pravidla mezi smluvními stranami. Za účinnosti předchozího občanského zákoníku nebylo nutné tato pravidla sjednávat, protože byla automatická. S novým občanským zákoníkem je opravdu dobré dodržovat zásady poctivosti v obchodním styku. V tomto ohledu je dobré si při podnikatelských vztazích dohodnout okolnosti vyšší moci a to z toho důvodu, že předchozí institut okolností, které vylučovaly odpovědnost, se v novém občanském zákoníku již nenachází. Obecně se vyšší moc v novém občanském zákoníku příliš nevyskytuje, samozřejmě existují výjimky. S úpravou textu smlouvy bychom však měli být velmi opatrní. Vylepšování smlouvy různými novotami nemusí být vždy přínosné.⁷⁸

4.4 Donucení k podpisu smlouvy a nový občanský zákoník

Pokud byla podle dřívější právní úpravy smlouva uzavřena tak, že jedna ze smluvních stran byla k podpisu smlouvy donucena, jednalo se o absolutně neplatný právní úkon. Nový občanský zákoník v tomto ohledu přináší změny. Podle nového občanského zákoníku se totiž nejedná pouze o absolutně neplatný právní úkon, ale v úvahu připadá také relativní neplatnost a nicotnost.

Co se nicotnosti týče, tento pojem není v občanském právu žádnou novinkou. Nicotné jednání představuje takové jednání, které má velmi závažné nedostatky a z tohoto důvodu jej ani nelze považovat za právní jednání.

Předchozí občanský zákoník spojoval nicotné jednání vždy s absolutní neplatností právního úkonu. Nový občanský zákoník zavedl novou kategorii vad a významně rozlišuje mezi pojmy nicotnost a neplatnost.

---

⁷⁸ KOŠTÁL, Vlastislav. Čeho se vyvarovat při uzavírání smluv podle NOZ. *Právní rádce*. 2013, č. 12, s. 14-17. ISSN 1210-4817

Pokud by se jednalo o situaci donucení k podpisu smlouvy například pomocí zbraně, z ustanovení nového občanského zákoníku by připadalo v úvahu ustanovení § 551⁷⁹ a § 552⁸⁰.

Výrazné změny se dočkala úprava absolutní a relativní neplatnosti. Podle nynější úpravy jsou některá jednání, která by dříve vedla k absolutní neplatnosti, považována za neplatná pouze relativně.⁸¹

Podle ustanovení § 587 odst. 1 nového občanského zákoníku ten, „*kdo byl k právnímu jednání přinucen hrozbou tělesného nebo duševního násilí vyvolávající vzhledem k významu a pravděpodobnosti hrozícího nebezpečí i k osobním vlastnostem toho, jemuž bylo vyhrožováno, jeho důvodnou obavu, má právo namítnout neplatnost právního jednání*“. V tomto ustanovení vycházel zákonodárce z toho, že donutit nás může někdo také k tomu, co pro nás může být i prospěšné, například k podpisu smlouvy. Pokud by nám následek takového jednání nevyhovoval, máme právo namítnout relativní neplatnost. Pokud bychom tak neučinili, jednalo by se o platnou smlouvu.

K absolutní neplatnosti se vztahuje ustanovení § 588 nového občanského zákoníku. Podle něj „*soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému*“. Toto ustanovení lze rovněž aplikovat na případ donucení k podpisu smlouvy, pokud by k němu mělo dojít způsobem, který nejen nebude v souladu s dobrými mravy, ale zjevně také bude odporovat zákonu a narušovat veřejný pořádek.

Co se týče rozdílu mezi výše uvedenou absolutní a relativní neplatností, spočívá především v tom, že k relativní neplatnosti nepřihlíží soud z úřední povinnosti, a je nutné ji namítnout v promlčecí lhůtě, v opačném případě zůstává právní jednání platné.⁸²

Otázkou zůstává, jaký je vztah mezi neplatností a nicotností. V určitých případech by měla mít nicotnost a neplatnost stejný režim a to především z toho důvodu, že si jednotlivé případy mohou být často velmi podobné.

---

⁷⁹ O právní jednání nejde, chybí-li vůle jednajících osoby.

⁸⁰ O právní jednání nejde, nebyla-li zjevně projevena vážná vůle.

⁸¹ HOUT, Martin. Donucení k podpisu smlouvy a nový občanský zákoník. *Právní rádce*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-4817

⁸² HOUT, Martin. Donucení k podpisu smlouvy a nový občanský zákoník. *Právní rádce*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-4817

5 Závěr

Kontraktace neboli proces uzavírání smluv je, ať již chceme nebo ne, součástí našeho každodenního počínání. Pod uzavřením smlouvy neboli kontraktu, si totiž musíme představit nejen uzavírání smluv mezi obchodními partnery, nebo například uzavírání smlouvy při koupi nového automobilu, ale také obyčejným nákupem statků každodenní spotřeby uzavíráme smlouvu. Uzavírání smluv je tedy součástí všech oblastí našeho života a proto je dobré mít alespoň základní přehled o tom, jak proces uzavírání smluv probíhá. Důležité je také vědět, jaké jsou naše práva a povinnosti v jednotlivých fázích kontraktace.

Cílem práce bylo především zmapovat problematiku uzavírání smluv podle nového občanského zákoníku a zaměřit se na změny a novinky, které tato nová právní úprava v dané oblasti přinesla.

Přijetím nového občanského zákoníku se v oblasti uzavírání smluv vyskytlo několik změn. Některé změny jsou nepatrné, některé jsou významné a některé představují absolutní novinku v této oblasti. Ve svých podstatných částech je však kontraktační proces zachován. V průběhu studování dané problematiky jsem se několikrát setkala s názorem, že změny v novém občanském zákoníku, které se týkají kontraktačního procesu, nepřinášejí téměř žádná pozitiva.

Z mého pohledu je asi největší změnou zavedení institutu předsmulvné odpovědnosti. Proto jsem také předsmulvné odpovědnosti věnovala poměrně velkou část této práce. Dle mého názoru je právě úprava předsmulvné odpovědnosti změnou žádoucí.

Před zavedením nového občanského zákoníku, český právní řád výslovnou úpravu předsmulvné odpovědnosti postrádal. Přitom některé naše příbuzné právní řády, např. německý či rakouský, s tímto institutem pracují už poměrně dlouhou dobu. Případy předsmulvné odpovědnosti se začaly vyskytovat v čím dál tím větší míře a chybějící právní úprava měla za následek, že české soudy musely řešit tyto případy pomocí těch nástrojů právního řádu, které k tomu nebyly primárně určeny. To mělo za následek neefektivní řešení případů předsmulvné odpovědnosti.

Zajímavou změnou je také to, že za nabídku na uzavření smlouvy je nově považován návrh dodat zboží, nebo poskytnout službu, který je učiněný za pomoci reklamy, která může být umístěna třeba v katalogu. To stejné platí i pro vystavování zboží.

V souvislosti s touto problematikou jsem se v jedné z kapitol práce zabývala otázkou, zda je vystavování zboží v e-shopu vždy považováno za závazný návrh k uzavření smlouvy. A také, jestli smlouva vzniká okamžikem, kdy provozovatel obdrží objednávku od kupujícího.

Podle předchozí právní úpravy nebylo možné činit nabídku neurčitému okruhu osob, a proto by podle této úpravy vystavování zboží v e-shopu nepředstavovalo závazný návrh k uzavření smlouvy.

Oproti tomu nový občanský zákoník připouští výjimku z podmínky adresnosti nabídky. Tato výjimka se týká spotřebitelských smluv uzavíraných na dálku. Právě provozovatel e-shopu tedy podle nového občanského zákoníku činí vystavování zboží závaznou nabídku. To může přinést podnikatelům jisté komplikace. Naštěstí však existují způsoby, jak se mohou provozovatelé e-shopů chránit.

Seznam použité literatury a pramenů

Odborná literatura

- [1] BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Nový občanský zákoník – Srovnání dosavadní a nové občanskoprávní úpravy včetně předpisů souvisejících*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. 829 s. ISBN 978-80-7380-413-8
- [2] DVOŘÁK, Jan et al. *Občanské právo hmotné*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. 429 s. ISBN 978-80-7478-325-8
- [3] HULMÁK, Milan. *Uzavírání smluv v civilním právu*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 203 s. ISBN 978-80-7400-062-1
- [4] KADLECOVÁ, Marta et. al. *Vývoj českého soukromého práva*. 1. vyd. Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2004. 213 s. ISBN 80-86432-83-1.
- [5] MATULA, Zbyněk. *Culpa in contrahendo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 95 s. ISBN 978-80-7357-719-3
- [6] RAUS, David a Robert NERUDA. *Zákon o veřejných zakázkách: komentář a prováděcí předpisy*. Praha: Linde, 2005, 639 s. ISBN 80-7201-538-9
- [7] SVEJKOVSKÝ, Jaroslav et al. *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Praha: C. H. Beck, 2012. 729 s. ISBN 978-80-7400-423-0

Článek v odborném časopise

- [8] HOUT, Martin. Donucení k podpisu smlouvy a nový občanský zákoník. *Právní rádce*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-4817
- [9] HRÁDEK, Jiří. Předsmluvní odpovědnost. *Bulletin advokacie*. 2011, č. 3, s. 44. ISSN 1210-6348
- [10] HULMÁK, Milan. Předsmluvní odpovědnost de lege lata a de lege ferenda. *Právní fórum*. 2011, č. 8, s. 341. ISSN 1214-7966.
- [11] KOŠŤÁL, Vlastislav. Čeho se vyvarovat při uzavírání smluv podle NOZ. *Právní rádce*. 2013, č. 12, s. 14-17. ISSN 1210-4817

[12] MAREK, Karel. K uzavírání smluv. *Právní fórum*. 2012, č. 4, s. 138-143. ISSN 1214-7966.

[13] MAREŠOVÁ, Marcela. Je vystavování zboží v e-shopu podle nového občanského zákoníku závazným návrhem k uzavření smlouvy? *Bulletin advokacie*. 2014, č. 12, s. 50. ISSN 1210-6348

[14] ZIMÁKOVÁ, Marie. Jak to bude s předsmuvní odpovědností podle NOZ. *Právní rádce*. 2014, č. 1, s. 32. ISSN 1210-4817

Právní předpisy

[15] Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

[16] Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů

[17] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Judikatura

[18] Rozsudek NS ze dne 11.10.2006, sp. zn. 29 Odo 1166/2004, ze dne 25.9.2007, sp. zn. 29 Odo 1335/2005, ze dne 2.9. 2008, sp. zn. 25 Cdo 127/2007

Elektronické zdroje

[19] BURŠÍKOVÁ, Jana a Kristina ŠKRABALOVÁ. Úprava předsmuvní odpovědnosti v novém občanském zákoníku. *Inflow: Rekodifikační novinky* [online]. 2012, č. 10, s. 6

[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:

http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/rekodifikacni_novinky_cz_2012_10.pdf

[20] KUTNAR, Stanislav. Smlouvy z pohledu nového občanského zákoníku – základní přehled. *epravo*. [online]. 2013 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z:

<http://www.epravo.cz/top/clanky/smlouvy-z-pohledu-noveho-obcanskeho-zakoniku-zakladni-prehled-93107.html>

[21] MIKULA, Ondřej. Změny při uzavírání smluv od roku 2014. *Parita online* [online]. 2013 [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <https://www.patria.cz/pravo/2516779/zmeny-pri-uzavirani-smluv-od-roku-2014.html>

[22] Letter of intent. *Trh firem: partner pro prodej a akvizice malých a středních firem* [online]. 2014. vyd. [cit. 2015-04-03]. Dostupné z: <http://www.trhfirem.cz/cz/letter-of-intent>

[23] Letter of intent co by předstupěň smlouvy. *Podnikátor: Pomůže Vám v podnikání* [online]. 2012. vyd. [cit. 2015-04-03].

Dostupné z: <http://www.podnikator.cz/zacatek-podnikani/byznys-plan/n:18680/Letter-of-intent-coby-predstupen-smlouvy>

Ostatní

[24] KONÍČEK, Martin. *Specifika kontraktace u veřejného zadávání zakázek*. Brno, 2006. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva.

[25] STLOUKAL, Michal. *Předsmluvní odpovědnost*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva

[26] ŽATEK, Tomáš. *Elektronická kontraktace*. Brno, 2014. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 25.4.2015 .....

.....
Bc. Eva Pravňanská